

ЧЕТИРИДЕСЕТО НАРОДНО СЪБРАНИЕ

ВТОРО ИЗВЪНРЕДНО ЗАСЕДАНИЕ

София, вторник, 16 август 2005 г.

Открито в 14,02 ч.

16/08/2005

Председателствал: председателят Георги Пирински

Секретари: Силвия Стойчева и Мирослав Мурджов

ПРЕДСЕДАТЕЛ ГЕОРГИ ПИРИНСКИ (звъни): Общо са се регистрирали 220 народни представители. Имаме необходимия кворум. Откривам заседанието.

Виждам народния представител Асен Агов, който желае думата по процедурен въпрос. Заповядайте.

АСЕН АГОВ (ДСБ): Уважаеми господин председателю, господин президент, господин министър-председателю! Енергично протестирам от името на Демократи за силна България срещу свикването на това извънредно заседание, което е незаконно. Съгласно Правилника за организацията и дейността на Народното събрание то е незаконно, защото в чл. 35, ал. 3 е предвидена ясна процедура за това как се свикват извънредни заседания на Народното събрание. Това става по време на сесия, по време на редовно заседание и с гласуван от Народното събрание дневен ред.

Господин председателю, както е известно от дългата Ви парламентарна практика, свикването на извънредно заседание става с гласуване на редовното заседание. Предвидено е да се свикват извънредни заседания по всяко време при извънредни обстоятелства. Извънредно обстоятелство е извънредното положение. Няма нищо по-нормално в една парламентарна практика да се избира, да се освобождава, да се гласува за министър-председател или за правителство. Следователно, ако ние решим да преминем към това, това ще бъде една съвсем нормална, редовна класическа парламентарна практика.

ЕКСПРЕСНА СТЕНОГРАМА

Следователно, господин председателю, Вие трябва незабавно да вдигнете това заседание. И дневният ред, при който председателството иска да се проведе, трябва да бъде в редовно заседание на Народното събрание. В противен случай, господин председателю, това ще бъде в грубо нарушение на закона и на Конституцията, и ще бъде, разбира се, продължение на мотото, дадено от президента на републиката вчера, който каза, че "няма да позволим процедурите да победят политиката", тоест ще поставим правото и закона в коленете на политиката, ще поставим законността в коленете на целесъобразността.

Затова единственото възможно действие, което можете да предприемете, господин председателю, за да не направите рецидив от лошото водене при първото гласуване, при първия мандат на правителството, е незабавно да вдигнете това заседание.

ПРЕДСЕДАТЕЛ ГЕОРГИ ПИРИНСКИ: Уважаеми господин Агов, малко избързахте, тъй като навярно нямаше да направите това възражение, ако бяхте изслушали основанията, поради които насрочих днешното заседание.

Във вчерашния ден постъпи искане от над 130 народни представители за извънредно заседание, господин Агов. А както Вие знаете, (Ръкопляскания от КБ и ДПС.) чл. 78, т. 2 от Конституцията повелява, че Народно събрание се свиква на заседание от председателя по искане на една пета от народните представители. И ако свържете този текст с ал. 2 на чл. 34, уважаеми господин Агов, а не чл. 35, там ясно е записано, че в случаите по чл. 78, т. 2, която току-що Ви цитирах, председателят е длъжен - забележете - да насрочи заседание не по-късно от седем дни след постъпване на искането. Искането, което вчера беше депозирано в деловодството на Народното събрание, е формулирано включително с назоваване на деня и часа, в който народните представители желаят да се проведе заседанието, а именно днес, 16 август 2005 г., от 14,00 ч.

Ето защо аз не мога да уважа Вашето предложение и пристъпвам към подлагане на гласуване на проекта за дневен ред, който народните представители са приложили към своето искане. Той е:

1. Избор на министър-председател на Република България.
2. Приемане на структура на Министерския съвет.
3. Избор на членове на Министерския съвет на Република България.

Моля, уважаеми дами и господа народни представители, гласувайте този дневен ред.

Гласували 230 народни представители: за 176, против 41, въздържали се 13.

Дневният ред е приет.

ЕКСПРЕСНА СТЕНОГРАМА

Има ли процедурни предложения, свързани с отразяване на днешното заседание? Уважаеми госпожи и господа народни представители, има ли предложения?

Заповядайте, господин Пантелеев.

ЛЮБОМИР ПАНТЕЛЕЕВ (КБ): Уважаеми господин председател, от името на Парламентарната група на Коалиция за България предлагам днешното заседание да се излъчва пряко по Българската национална телевизия и Българското национално радио.

ПРЕДСЕДАТЕЛ ГЕОРГИ ПИРИНСКИ: Благодаря Ви.

Не виждам противно процедурно предложение.

Моля, гласувайте това процедурно предложение.

Гласували 219 народни представители: за 211, против 1, въздържали се 7.

Моля да бъде включено пряко предаване на заседанието.

Преминаваме към първа точка от дневния ред:

ИЗБОР НА МИНИСТЪР-ПРЕДСЕДАТЕЛ НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ.

В Деловодството на Народното събрание е постъпило писмо до председателя на Четиридесетото Народно събрание от президента на Република България със следния текст:

“Уважаеми господин председател,

В изпълнение на възложения от мен проучвателен мандат кандидатът за министър-председател на Република България господин Сергей Дмитриевич Станишев предложи в срока по чл. 99, ал. 2 от Конституцията на Република България структура и състав на Министерския съвет.

Като констатирах, че проучвателният мандат е приключил успешно, в изпълнение на конституционното ми правомощие по чл. 99, ал. 4 от Конституцията на Република България, с Указ № 268 от 15 август 2005 г. предлагам Народното събрание да избере господин Сергей Дмитриевич Станишев за министър-председател на Република България.

Приложение: препис от Указ № 268 от 15 август 2005 г.

Президент на Република България Георги Първанов”.

И приложението:

“УКАЗ № 268

на президента на Република България

На основание чл. 99, ал. 4 от Конституцията на Република България

ПОСТАНОВЯВАМ:

ЕКСПРЕСНА СТЕНОГРАМА

Предлагам на Четиридесетото Народно събрание да избере Сергей Дмитриевич Станишев за министър-председател на Република България.

Издаден в София на 15 август 2005 г.

Президент на републиката: (п) Георги Първанов”.

Давам думата на господин Лютви Местан.

ЛЮТВИ МЕСТАН (ДПС): Уважаеми господин председател, уважаеми господин президент, уважаеми господин министър-председател в оставка, уважаеми господа министри в оставка, Ваши Светейшества, Ваши Превъзходителства, уважаеми колеги!

В изпълнение на процедурата по чл. 99, ал. 3 от Конституцията на Република България и в съответствие с Указ № 266 от 15 август 2005 г. на президента на Република България Парламентарната група на Движението за права и свободи в Четиридесетото Народно събрание на свое заседание, проведено на 15 август 2005 г., единодушно с явно гласуване реши да посочи Сергей Дмитриевич Станишев за министър-председател на Република България и предложи на президента да възложи на кандидата за министър-председател съставянето на правителство.

Имам високата чест да ви представя биографичната справка на кандидата за министър-председател на Република България Сергей Дмитриевич Станишев. (Реплики и оживление от ДСБ и ОДС.) Разбирам репликите, разбирам, че авторитетът на господин Станишев е достатъчно висок и всички данни от неговата биография вече са ви известни, но това са неумолимите изисквания на процедурата. И ако бъдете последователни, защото преди малко застъпихте необходимостта от спазването на демократичните процедури, ще ми дадете възможност да представя кандидата за министър-председател.

Сергей Дмитриевич Станишев е роден на 5 май 1966 г. в гр. Херсон, Украйна. Завършва с отличие Историческия факултет на Московския държавен университет през 1989 г. През 1994 г. защитава докторат по история. Специализира политически науки в Московската школа за политически изследвания. През 1999-2000 г. завършва международни отношения в Лондонската школа за икономика и политически науки.

През 1994-1995 г. работи като журналист.

През м. юни 2001 г. е избран за народен представител в Тридесет и деветото Народно събрание. На 15 декември 2001 г. е избран за председател на Висшия съвет на Българската социалистическа партия. От м. декември с.г. става председател на Парламентарната група на Коалиция за България. През м. юни 2002 г. е преизбран за председател на Българската социалистическа партия.

ЕКСПРЕСНА СТЕНОГРАМА

По време на председателството на Сергей Станишев през м. октомври 2003 г. БСП става пълноправен член на Социалистическия интернационал, а на 19 май 2005 г. - член на Партията на европейските социалисти.

От 2002 г. Сергей Станишев е постоянен член на Президиума на Партията на европейските социалисти. Поддържа близки контакти с лидерите на европейските социалистически и социалдемократически партии, с правителствени и държавни ръководители на страните-членки на Европейския съюз.

През м. юни 2005 г. е избран за народен представител в Четиридесетото Народно събрание. Председател е на Парламентарната група на Коалиция за България.

Уважаеми госпожи и господа, реферирането на биографията на Сергей Станишев е същевременно автореференция на кандидатурата на политик от нова генерация, който надгражда утвърждаването в своята партия с доверие в надпартиен национален план и впечатляващ с международни измерения авторитет. Позиционната му спирала в партията го представя като способен да създава модели на политическо поведение и коалиционна култура, неподвластни на теснопартийната рутинност и необходимо актуални за държавническия делник на България. Ценностното изграждане на политика с лидерски принос в реформираната БСП е доказателство за премерена съвместимост на толерантна диалогичност и отговорна решителност едновременно. Тези характеристики на съвременния политик Станишев покриват очакванията на българските граждани правителството да се оглави от личност с модерно мислене, на която времето е спестило бремето на спорното минало. Лидерството на най-голямата партия и успешното презентирание в международни формации са политическият атестат за успешно председателстване на кабинета на Република България, от което се очаква да подпечата с европейски етикет държавата ни в рамките на настоящия мандат.

Убедени сме, че днес избираме премиер-министъра, за когото предизвикателствата на управленския делник на страната ще се преобразуват в удовлетворение за нейните граждани. Благодаря ви за вниманието. (Ръкопляскания от КБ и ДПС.)

ПРЕДСЕДАТЕЛ ГЕОРГИ ПИРИНСКИ: Благодаря на господин Местан.

Давам думата на господин Станишев.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ (КБ): Уважаеми господин председател, уважаеми господин президент, уважаеми господин министър-председател в оставка, уважаеми господа министри в оставка, Ваши

Светейшества, уважаеми госпожи и господа народни представители, Ваши Превъзходителства, скъпи гости!

Много добре съзнавам, че днес всички в българския парламент сме изправени пред нетипична, неслучвала се досега ситуация. В рамките само на три седмици лично аз за втори път ви предлагам да подкрепите политика и правителство. За тези три седмици ни се случиха много неща. За много от тях сме си виновни ние - българските политици. През тези три седмици обаче на България се случи невиджана жестока трагедия. И ако днес политиците, парламентаристите, държавниците се направят, че нищо не се е случило и не се е променило, че най-важни са политическите ни препирни, аргументи, процедури и дребни номера, не само всички вкупом ще сме съгрешили, но и вкупом ще станем непотребни.

В политическите приоритети на правителството, което днес трябва да бъде избрано, са заложени и ще бъдат отстоявани три важни цели на управлението: преодоляване на изоставането по пътя на членството на България в Европейския съюз, реален икономически растеж и социална отговорност за решаване проблемите на гражданите.

Обективната ситуация обаче промени непосредствения дневен ред на държавата. Това правителство има нов, също толкова важен свръхприоритет - то е длъжно да мобилизира усилията на държавата и да окаже незабавна и трайна помощ на българските граждани, пострадали от природните стихии. Това очакват хората от нас. Хиляди къщи бяха пометени, километри пътища изчезнаха за минути, реколтата е поставена под въпрос. За десетки хиляди сънародници презимуването се превръща в реален и страшен проблем.

Затова хората искат създаването на действен кабинет, който да работи некампанийно, а реално, полезно и с перспектива. Дано сме си извели най-важната поука от изминалия политически месец, дано сме чули какво искат хората, защото сега за нас наистина от първостепенна важност е да бъде преодоляна липсата на държава.

Именно това правителство ще направи крачка напред и ще създаде Министерство на държавната политика при бедствия и аварии. Тази институция ще ръководи и координира всички необходими действия в ситуация като сегашната. Ще бъде ясно кой върши работата, как я върши и кой носи отговорност.

През последните седмици цялото общество, гражданите, бизнесът, синдикатите с напрежение следяха трудните консултации между партиите, разрушителното противопоставяне в Народното събрание, което върна политическия живот в началото на 90-те години и коментираха: онези в парламента няма ли да се разберат за националните интереси и за интересите на хората ли мислят или за

собствените? Ще има ли правителство или пак ще ни сервира избори? У европейските ни партньори се зароди съмнение, че България е способна да разреши политическите спорове и се е запътила към пропастта.

Днес имаме шанс да положим основа за разсейване на страховете и недоверието, с което хората се отнасят към институциите, партиите и политиците. Можем да опровергаем скептиците, които бяха стигнали до извода, че тези политици не могат да се разберат за едно правителство, а как ще управляват цяла държава?

Да, вярно е. Консултациите, разговорите и преговорите за формиране на правителство бяха дълги, трудни, мъчителни, понякога безплодни. Мога обаче да заявя, че всички участници в тях успяха да проявят отговорност. Най-важното: благодарение на тях всички политици в новосъздадената коалиция, а и в други партии разбраха какво се иска от нас. Разбраха, че обществото, бизнесът, синдикатите, всеки българин очаква да се формира отговорен и ефективен кабинет, който да е способен да решава проблемите на хората, който ще постигне промяна и ще осигури не само номинално, но и успешно членство на страната ни в Европейския съюз. Вярвам, че с действията си новата изпълнителна власт ще убеди хората, че тази коалиция не е конюнктурна организация или търговско дружество.

Основни цели на новия Министерски съвет на Република България ще бъдат: догонващо Европейския съюз икономическо развитие, нарастване на доходите и сближаване на качеството на живот, присъединяване на България към Европейския съюз от 1 януари 2007 г. и пълноценно участие в органите и институциите на Съюза, ускорена съдебна реформа, осигуряваща бързо, ефикасно, прозрачно, справедливо и достъпно правораздаване, гарантирано и достъпно здравеопазване, поддържане на висок и устойчив икономически растеж от 6-8% годишно, модернизация на държавата, изграждане на икономика на знанието, увеличаване на заетостта и квалификацията на работната сила съгласно Лисабонската стратегия на Европейския съюз, развитие на пазарната икономика, на принципите на конкуренцията, стимулиране на частната инициатива и предприемачеството, продължаване на процесите на приватизация, концесиониране, развитие на публично-частното партньорство, стимулиране на конкуренцията и либерализация при запазване на обществен интерес, преодоляване на регионалните диспропорции, динамично развитие на регионите, решителни мерки срещу организираната престъпност и корупцията.

Уважаеми госпожи и господа народни представители, позволете ми да представя пред вас структурата и състава на Министерския съвет, предлагани от новосформираната социаллиберална коалиция на

ЕКСПРЕСНА СТЕНОГРАМА

европейската интеграция, икономическия растеж и социалната отговорност.

Структура на Министерския съвет:

Председател на Министерския съвет;

3 заместник-председатели на Министерския съвет;

Министерство на финансите;

Министерство на вътрешните работи;

Министерство на външните работи;

Министерство на отбраната;

Министерство на правосъдието;

Министерство на икономиката и енергетиката;

Министерство на транспорта;

Министерство на регионалното развитие и благоустройството;

Министерство на околната среда и водите;

Министерство на земеделието и горите;

Министерство на труда и социалната политика;

Министерство на здравеопазването;

Министерство на образованието и науката;

Министерство на културата;

Министерство на държавната политика при бедствия и аварии;

Министерство на държавната администрация и административната реформа.

Поименен състав на Министерския съвет:

Заместник-председател на Министерския съвет и министър на външните работи - Ивайло Георгиев Калфин;

Заместник-председател на Министерския съвет и министър на образованието и науката - Даниел Василев Вълчев;

Заместник-председател на Министерския съвет и министър на държавната политика при бедствия и аварии - Емел Етем Тошкова;

Министър на финансите - Пламен Василев Орешарски;

Министър на вътрешните работи - Румен Йорданов Петков;

Министър на отбраната - Веселин Витанов Близнаков;

Министър на правосъдието - Георги Петров Петканов;

Министър на държавната администрация и административната реформа - Николай Василев Василев;

Министър на икономиката и енергетиката - Румен Стоянов Овчаров;

Министър на транспорта - Петър Василев Мутафчиев;

Министър на регионалното развитие и благоустройството - Асен Димитров Гагаузов;

Министър на околната среда и водите - Джевдет Ибрям Чакъров;

Министър на земеделието и горите - Нихат Тахир Кабил;

Министър на труда и социалната политика - Емилия Радкова Масларова;

Министър на здравеопазването - Радослав Ненков Гайдарски;

Министър на културата - Стефан Ламбов Данаилов;

Министър по европейските въпроси - Меглена Щилянова Кунева.

Уважаеми дами и господа, днес българските политици се явяваме на поправителен изпит, поправителен изпит по демокрация, демократично мислене и по отговорност. Въпреки всичко, което се случи, разумът и отговорността надделяха. Вчера за първи път в съвременната българска история бе създадена голяма коалиция между Коалиция за България, Национално движение Симеон Втори и Движението за права и свободи. Съюз между трите най-големи сили в страната, които представляват над 60% от гласовете на българските граждани и две трети от народните представители. Коалиция между социалисти и либерали, която ще търси по-разумния баланс между държава, общество и пазар. Обединение, което трябва да гарантира стабилността на институциите и тяхната ефективна работа, да осигури приемственост в европейската интеграция на страната, да помогне на икономическия растеж и да осъществи промяна в отношението на държавата към житейските проблеми на хората.

Мотивът за създаването на коалицията за европейска интеграция, икономически растеж и социална отговорност е волята ни да оправдаем очакванията на българското общество.

Ключът към постигането на тези цели е в успешното взаимодействие на създадената коалиция. За да стане то факт, е необходимо равноправие, толерантност и принципност. Равноправие, защото, без който и да е от участниците в коалицията, няма мнозинство. Толерантност, защото без уважение към аргументите на другия, не може да има обща воля за реализация на общите решения. Принципност и публичност, защото без тях няма как да убедим хората в мотивите за действията ни в интерес на обществото. И най-важното - доверие. То трудно се изгражда и лесно се губи. Ние обаче имаме съзнанието, че от неговото възстановяване зависи успехът на България.

Искам също да подчертая, че нашето правителство няма да издига политически чадъри и ще работи в максимална откритост. За нас опозицията не е враг, а необходим, демократичен коректив на мнозинството, гарант, че то няма да се самозабрави. Нещо повече, много от идеите на партиите от опозицията са включени в програмните приоритети на правителството. И това не е протоколен жест, просто пред България има национални цели, които могат да бъдат реализирани само с общи усилия. И ще разчитаме на подкрепата на всички групи и народни представители в парламента за тяхната реализация.

Всички ние се нуждаем от доверието и подкрепата на обществото - на мнозинството български граждани. Това доверие се гради чрез прозрачност, отговорност и диалог. Именно диалогът ще бъде заложен в основата на всички механизми за вземане на решения от новото правителство. От нов стил и нова значимост се нуждаят и тристранният диалог със синдикатите и работодателските организации, и диалогът с гражданските структури.

Трябва да бъдем честни пред обществото. Новото правителство ще бъде изправено пред огромни трудности и рискове за страната. Пак ще повторя: щетите от природните бедствия надхвърлят 1 млрд. лева. Пътната и комуникационната инфраструктура е разрушена на много места. Десетки хиляди българи спешно се нуждаят от подкрепа. Тежко е пострадала реколтата, а международната конюнктура на пазара за зърно е неблагоприятна за българските производители. След няколко седмици започва новата учебна година. Здравната каса е фактически фалирала. Ниските доходи не успяват да компенсират ръста на цените. Бизнесът е уплашен от политическата несигурност. Синдикатите са изпълнени с недоволство от нерешените социални проблеми. Нараснала е заплахата за отлагане на членството на България в Европейския съюз, заради неизпълнени ангажименти. Съдебната система е неефективна. Администрацията е мудна и бюрократизирана. Предстоят трудни дискусии по важни външнополитически проблеми. Наложително е изработването на последователна политика за овладяване на породените от социални проблеми и неравенство прояви на етническа нетолерантност. Необходимо е спешно да започнат консултациите по бюджета за следващата година. Всичко това не търпи отлагане.

Не мога да обещаая днес лесни и магически решения, които изведнъж ще преобразят страната. Мога обаче да поема ангажимента, че ще отдам всичките си сили за отговорен подход и работа на кабинета. Пътят за това минава през общите усилия на държавните институции, през диалога с всички - с опозицията, с граждани и граждански структури, синдикати, браншови творчески и работодателски организации. Необходима е ясна публична аргументация за действията ни като политици и управленци. Хората трябва да знаят, че се работи в техен интерес, защото националният интерес е интересът на всеки български гражданин. Това ще бъде основен принцип в работата на правителството. Това е пътят и към успеха на България. Благодаря ви за вниманието. (Ръкопляскания в КБ, НДСВ и ДПС.)

ПРЕДСЕДАТЕЛ ГЕОРГИ ПИРИНСКИ: Благодаря на господин Станишев.

Думата поиска председателят на Парламентарната група на Обединените демократични сили госпожа Надежда Михайлова. Заповядайте.

НАДЕЖДА МИХАЙЛОВА (ОДС): Уважаеми господин председател, уважаеми господин министър-председател в оставка, дами и господа народни представители! Много е трудно в днешния ден да говориш за предлаганото ново старо българско правителство. Може би защото за двата месеца безплодни преговори и пазарлъци почти всичко беше казано, може би най-вече защото при съставянето си това правителство надмина и най-смелите прогнози за политическо брокерство и безпринципни сделки. На политическия пазар на България беше сключен договор между претендиращи за алтернативност политически сили.

След четири години театрална опозиционност спрямо правителството на НДСВ и ДПС и още по-сърцераздирателна предизборна кампания, след заклинания срещу корупция, сделки, царски имоти, погрешна социална и здравна реформа БСП доказа, че няма цена, която не може да плати в името на властта, и няма закон, който да не може да погази. (Реплики от КБ.) Както се казва: нищо ново за новопокръстената реформирана левица. Нали винаги БСП е действала по целесъобразност, а не по законосъобразност. Само че светът, уважаеми социалисти, към който България върви, е свят на правовия ред, на върховенството на закона и на ясните принципи. Там лозунги от рода на "В името на народа" са клишета от отминала съветска епоха и националната отговорност не се свежда до търговия със съвести и пазаруване на гласове.

Някак нелепо в този политически театър участва и институционалният режисьор - президентът на републиката Георги Първанов. (Шум и реплики в КБ.) Човекът, призван да спазва Конституцията, благославя нейното нарушаване и подменя по безпрецедентен начин вота на избирателите.

Господин президент, вчера Вие заявихте, че сте убеден, че това правителство ще бъде успешно. Ако то се провали, ще поемете ли своята отговорност? Ако не се справи с последиците от наводненията, ако доведе до отлагане на членството на България в Европейския съюз? И не е въпрос дори дали е неконституционно. То е неморално да употребиш вота на избирателите си и след това зад удобното алиби на националната отговорност да скриеш собствената си безпринципност.

Подобен път извървя и алтернативата на Българската социалистическа партия от последните избори - Националното движение Симеон Втори. След като дълго време търсеше себе си, партията НДСВ победи героичното раздвоение на личността, отдавайки превес на социалдемократическата, по неговите признания, душевност на господин

Сакскобургготски. В крайна сметка се получи интересна комбинация от хора-комунисти и от хора, които изповядват близост с монархията. Но това го отдаваме на правото на всеки да се развива и да извърви пътя си един към друг.

Искам да Ви попитам, господин Сакскобургготски, какво се случи между 6 юли и 15 август, за да приемете коалицията с БСП, която преди изборите категорично отхвърляхте? Какви бяха аргументите, с които Ви убедиха? Този отговор дължите не просто на нас, а на собствените си избиратели.

Не остана дължно и Движението за права и свободи. В крайна сметка, както е казано, целта оправдава средствата и тъй като те заявиха, че не може оттук нататък да има власт без тях, лесно преглътнаха срещу три министерства и обидата от Симеон Сакскобургготски, а и спомените от недалечното минало, и се превърнаха в поредните националноотговорни политици. Междупрочем господин Доган заяви, че това правителство ще бъде по-добро от онова на Любен Беров. Като си спомним печалната слава на правителството на Любен Беров, остава да се попитаме: в какво ще бъде по-добро?

Затова аз днес от името не само на Обединените демократични сили, а както вие ни наричате “на националнобезотговорните” ще ви кажа няколко неща:

Първо, че стабилността на едно правителство не се определя от математическия сбор на подкрепящите го депутати.

Второ, че членството на България в Европейския съюз не е опаковка, която министърът на европейската интеграция може да продаде без съответното съдържание.

Трето, че нарушаването на Конституцията, дори в името на народа, а още по-малко в името на Европейския съюз е удар срещу държавността, който удар има своята политическа цена.

Всъщност след отмяната на чл. 1 за ролята на партията-държава за първи път в новата ни история по безпрецедентен начин против волята на избирателите се формира такова голямо ляво мнозинство и нямаше защо да ни убеждавате два пъти в качествата на кандидата ви за министър-председател, към който никой от нас няма нищо лично. Достатъчно е само да знаем един интересен факт от неговата биография, който тук се цитира, че темата на дипломната му работа е “Ролята на униформата в Съветската армия” (оживление и шум в залата), за да поставим под съмнение автентичното му демократично мислене.

Обединените демократични сили ще сезират Конституционния съд в случай, че това правителство бъде гласувано в парламента и ще бъде

категорична опозиция в името на държавността, правовия ред и принципите на демокрацията. Благодаря ви. (Ръкопляскания от ОДС.)

ПРЕДСЕДАТЕЛ ГЕОРГИ ПИРИНСКИ: Благодаря на госпожа Михайлова.

С изказването на госпожа Михайлова, уважаеми дами и господа, преминахме към обсъждането общо на трите точки от нашия дневен ред. Определям по 30 минути на парламентарна група за изказвания, с възможността за още 10 минути и по 5 минути за независимите народни представители, които желаят да се изкажат.

Моля, парламентарните групи да дадат своите заявки за изказвания. Досега получих две такива - от парламентарните групи на Движението за права и свободи и от Коалиция "Атака".

Давам думата на народния представител Лютви Местан.

ЛЮТВИ МЕСТАН (ДПС): Благодаря.

Уважаеми господин председател, уважаеми господин президент, уважаеми господин министър-председател в оставка, уважаеми господа министри в оставка, Ваши Светейшества, Ваши Превъзходителства, уважаеми госпожи и господа народни представители.

Бащите на демокрацията в древността са формулирали на старогръцки афоризма: "Алепата кала" - "Хубавите неща са трудни". Съотнесен към днешния политически ден на България смисълът на сентенцията е аналог на интерпретация на 50-те дни търсене и съграждане както на езика на партниране, така и на модела на сътрудничество в реализирането на изпълнителната власт на страната ни за мандата на Четиридесетия парламент.

Гражданската култура на избирателя прояви вота на 25 юни като съзнание, че решаването на предстоящите задачи за България налага обединяване на политическа енергия. За съжаление парламентарната проекция на това политическо консолидиране се оказа с такава сложност, която погълна 50 дни съзряване на коалиционната култура на политическия субект. Труден се оказа дискурсът на консенсуса, чрез който политическата поливалентност да се прояви във воля за сътрудничество, защото избирателят наложи именно такъв да бъде концептът на управлението на страната. Никому непринадлежащото парламентарно мнозинство явно ни завари неподготвени! Това усложни и затова забави политическия прочит на вота. Затова на 25 юли нямаше избрано правителство, а отговорът на въпроса: "Дали бе възможно?" е по-скоро отрицателен.

Към недостатъчната коалиционна култура ще добавим и оценката, че развитието на политическия процес в България е на етап, който явно не позволява на опозицията да понесе правителства на малцинството. Това - от една страна. От друга страна, оказа се, че е било необходимо

време и за култивиране на умения за експониране на политическия субект от доминанта в един от останалите. Но висотата в политиката минава и през мобилността на политическите сили от режим на упражняване на власт в споделяне на властта до загуба на власт.

Това са неумолимите правила на демокрацията, защото продуцентът на тази мобилност неизменно е един и същ - гражданинът със своя вот. По силата на вота именно в крайна сметка политическите сили от коалицията БСП-НДСВ-ДПС припознаха императива за широко коалиционно управление. Ще бъде коректно да кажем, че макар и със закъснение този императив бе чул и в крайна сметка се оказа по-високо от лековатото предизборно заклинание за непартниране.

Движението за права и свободи обаче нямаше нито притеснения, нито ограничения на политическия контакт и още в нощта след изборите прозря и изрече формулата на управлението като отстояваше тази формула с присъща само за ясен и предвидим политически субект последователност.

Правим тази внимателна ретроспекция, защото дължим обяснение на избирателите си, които ни изпратиха в Четиридесетия парламент. Комуникацията институция-суверен го изисква. Кабинетът, за който ще гласуваме е продукт на една знакова трансформация в диалога между политическите сили в управленска коалиция от опоненти в партньори. Всъщност пътят от първия до третия мандат е пътят от противоборството до партньорството, а трансформацията на спора в консенсус доведе до правителство на широката коалиция и съответно на квалифицираното мнозинство - за първи път за последните 15 години.

Това квалифицирано мнозинство ще култивира навика ни за сътрудничество в името на европейското бъдеще на страната, защото така осигуряваме с резултативност вота на българския гражданин. Обратното би означавало преди него да стои партийният и лидерски егоизъм. Пък и това, което днес изглежда като прецедент - липсата на самостоятелно мнозинство, занапред вероятно все по-често ще характеризира политическия процес до степен на негова константна характеристика. Всички досегашни правителства се реализираха идеологически в рамките на ляв, центристски или десен управленски модел.

Но, уважаеми госпожи и господа, може би е време да престанем да мислим за ляво-център-дясно като за модели, проявяващи се в една-единствена разновидност. Многообразието на живота налага и на политиците волята за намиране на полето на компромисната съвместимост като нов властови модус. България днес има нужда от това. В конкретния случай профилът на субекта на властта, сега

представеният за гласуване кабинет, е социално-либералният модел на управление и развитие на държавата.

Уважаеми госпожи и господа, бъдещето на България е развитие на демокрацията, а не статуквото на прехода. Властта е белязана с феномена на сътрудничеството, а не с рисковете на монопола. За този феномен са достойни днес БСП, НДСВ и Движението за права и свободи, чиято коалиционна формула поема отговорността да превърне членството на България в Европейския съюз от бъдеще в настояще. Прототипът и на коалицията, и на отговорността е парадигмата, която суверенът състави с вота си на 25 юни.

Беше време да я реализираме, защото електронното табло на хотел "България", което отмерва дните на България до Европа, днес показва 503. Твърде малко дни за многото реформи, които имаме да завършим.

Да, хубавите неща са неизбежно трудни, но за да не бъдат и протяжно бавни, Движението за права и свободи си постави за цел и успя да реализира светкавично третия проучвателен мандат само в рамките на 27 минути! И тези 27 само минути са времевият измерител на политическата зрялост на Движението за права и свободи. Вероятно това е най-бързо реализираният мандат не само в България, но не от любов към рекордите го сторихме, уважаеми колеги, а от уважение към нетърпението, с което българските граждани очакваха своето правителство.

На добър час!

Благодаря ви за вниманието. (Ръкопляскания от КБ и ДПС.)

ПРЕДСЕДАТЕЛ ГЕОРГИ ПИРИНСКИ: Благодаря на господин Местан.

Думата има господин Волен Сидеров.

ВОЛЕН СИДЕРОВ (КА): Волен Сидеров, 25. Софийски район, "Атака".

Ваше Светейшество, драги български журналисти, колеги!

Днес групата на "Атака" е с траурни знаци, защото днес погребваме българското национално достойнство!

Ние смятаме, че връчването на мандат на ДПС - на една турска етническа партия, от господин президента е акт на национално предателство. Този позор, който доживяхме, ще има своя политически резултат, тъй като аз съм убеден, че всички честни българи-патриоти няма да го одобрят.

След 50 дни на политическа агония БСП, НДСВ и ДПС съставиха правителство. Как да наречем днес това правителство? Ако кажем, че е българско, ще излъжем. Ако кажем, че то е националноотговорно, ще

излъжем на квадрат. Най-точни ще бъдем, ако кажем, че това е правителство на далаверата и антибългарската политика.

След като се подиграха с търпението на българските граждани двете най-големи парламентарни сили - БСП и НДСВ, демонстрираха общ идеал - идеалът на корупцията и протурската политика. Всичко това беше създадено под диригентската палка на президента Първанов, който се доказва като едно момче за поръчки на най-зловещата фигура в българската политика напоследък, човекът, който открито се гаври с българската национална идентичност...

ПРЕДСЕДАТЕЛ ГЕОРГИ ПИРИНСКИ: Уважаеми господин Сидеров, преминавате всякаква граница! Аз проявявам голямо търпение що се отнася до вашата парламентарна група, но когато Вие си позволявате по този начин да се обръщате към основни държавни институции, съм длъжен да Ви прекъсна и да Ви предупредя. Следващият път ще Ви отнема думата! (Ръкопляскания от КБ и ДПС.)

ВОЛЕН СИДЕРОВ: Не можете да ме прекъсвате, господин председател.

ПРЕДСЕДАТЕЛ ГЕОРГИ ПИРИНСКИ: Повтарям, ще Ви отнема думата, ако продължите с този тон.

ВОЛЕН СИДЕРОВ: Не можете да ме изключвате. (Шум и реплики в залата.)

Човекът, който се гаври с българската национална идентичност - Ахмед Доган. За българите стана ясно, че вместо надпартиен, национален президент имаме марионетка на турската етническа партия. (Шум и реплики в залата.)

ПРЕДСЕДАТЕЛ ГЕОРГИ ПИРИНСКИ: Отнемам Ви думата!

Отнемам Ви думата, освободете трибуната. (Шум и реплики в залата. Народният представител Волен Сидеров продължава да говори на изключени микрофони.)

Нямате право по този начин да говорите от трибуната на Народното събрание. (Ръкопляскания от КБ и ДПС.)

Моля освободете трибуната! Господин Сидеров, освободете трибуната! На друго място можете да говорите свободно, тук - не! Трябва да се съобразявате с Правилника за работа на Народното събрание. Освободете трибуната!

Моля квесторите да поканят господин Сидеров да освободи трибуната. (Народният представител Волен Сидеров продължава да говори на изключени микрофони.)

Моля Ви, освободете трибуната! Аз изпълнявам задълженията си по Конституция и по правилник. Отново Ви приканвам да освободите трибуната. Заседанието не може да продължи без да освободите трибуната. (Шум и реплики в залата.)

Аз Ви предупредих, а Вие продължихте в същия тон. Няма да включа микрофона, освободете трибуната! (Силен шум в залата.)

Правилникът ми забранява да включа микрофона, господин Сидеров. Напротив, мога да направя друго. Няма право да нарушавате правилника. Моля, освободете трибуната!

Вие два пъти обидихте държавния глава на Република България. Никой не Ви дава право на това. Моля, освободете трибуната.

Ще Ви изчакаме да се успокоите и да освободите трибуната! А, ако сте спокоен, тогава спокойно освободете трибуната. Предупредих Ви, а Вие продължихте. (Шум и реплики в залата.)

Запознайте се с правилника и ще видите, че имам право. В правилника го пише. Не злоупотребявам с мястото си, а Вие злоупотребявате с трибуната на Народното събрание.

За последен път, господин Сидеров, ще включа микрофона, ако се въздържите от всякакви изрази, каквито употребявахте досега. (Силен шум и реплики в залата.) Поемате ли такъв ангажимент?

И не само господин президента, Вие обидихте и председател на парламентарна група. Използвахте и обидни квалификации.

Както виждате, господин Сидеров, волята и на голямото мнозинство в Народното събрание е Вие да напуснете трибуната, тя не е само моя. (Ръкопляскания отляво.)

Моля Ви да се съобразите с мнението на мнозинството. Това не е насилие, а е волята на мнозинството в този парламент. Съжалявам, не мога да включа микрофона, господин Сидеров. Ще трябва да освободите трибуната. Това е просто единственото нещо, което можете да направите. Когато народен представител нарушава правилника, председателят на Народното събрание има право да го прекъсва. (Шум и реплики в залата.)

Чакаме Ви, господин Сидеров!

Не мога да включа микрофоните при положение, че Вие имате намерение да продължите в същия дух. Не е възможно да включа микрофоните, господин Сидеров. Ясна е волята на залата в голямото й мнозинство. (Шум и реплики в залата.)

Съжалявам! Не съм разрешил от трибуната никой да обижда "Атака". Оттук не са употребявани такива изрази.

Говорим за трибуната на Народното събрание. (Шум и реплики в залата.) От тази трибуна обидни квалификации не могат да се отправят. Моля да освободите трибуната!

Моля да запазите спокойствие. Всички да седнат по местата си.

Уважаеми народни представители, заемете местата си. Първо заемете местата си! Всички да заемат местата си! Сега моля и господин Сидеров да заеме мястото си.

Не мога да включа микрофона, господин Сидеров. Ще дам думата на други ваши представители, те ще изразят становището на вашата парламентарна група. На Вас не мога да дам думата.

Моля Ви да освободите трибуната!

Уважаеми дами и господа, чл. 51, ал. 1 от Правилника за организацията и дейността на Народното събрание предвижда следното: при шум или безредие, с което се пречи на работата на народните представители или когато важни причини налагат, председателят може да прекъсне заседанието за определено време.

Ще бъда принуден да прекъсна заседанието, ако господин Сидеров не напусне трибуната.

Освободете трибуната, господин Сидеров. Ще дам думата на други ваши представители. Да продължим заседанието. (Шум и реплики в залата.)

Прекъзвам заседанието за 15 минути и свиквам Председателския съвет.

(След прекъсването.)

ПРЕДСЕДАТЕЛ ГЕОРГИ ПИРИНСКИ: В залата има 136 народни представители. Заседанието продължава.

Давам думата на господин Веселин Методиев.

ВЕСЕЛИН МЕТОДИЕВ (ДСБ): Уважаеми господин председател, уважаеми господин министър-председател в оставка, уважаеми госпожи и господа народни представители, уважаеми министри в оставка! Днес ще гласуваме правителство, съставено от коалиция между БСП, Национално движение Симеон Втори и ДПС. Това е коалицията, която формираше управлението на страната и в предходните четири години, а сега само са разместени местата на участниците.

Искам да се обърна към кандидата за министър-председател господин Станишев и да кажа, че поправителният изпит е свързан с Вас, с Вашия втори опит да съставите правителство с коалицията, която е съставена, и тази отговорност не беше редно да я хвърляте върху всички политически сили в този парламент. Това е Вашият поправителен изпит, който Ви беше осигурен от господин Доган чрез мандата на неговата парламентарна група. Така че е редно, когато се дават оценки в залата, те да бъдат издържани от фактическа страна.

Правителството, което предстои да гласуваме, е едно социалистическо правителство, което се води от председателя на Българската социалистическа партия.

РЕПЛИКИ ОТ КБ: Лошо ли е?

ВЕСЕЛИН МЕТОДИЕВ: За вас, уважаеми колеги, това може да не е лошо. За Демократи за силна България обаче едно правителство,

което се излъчва след толкова много злоупотреба, след подмяна на вота на избирателите, след пазарлъци, които бяха видими за всички, е правителство, което може би наистина е социалистическо, но не в добрия смисъл на думата, на който вие толкова много се радвате. Става дума за правителство, което потвърди някои от предизборните позиции от основните политически документи на ДСБ. Национално движение Симеон Втори позволи в предишното управление на вас от БСП да влезете през задната врата във властта. Днес вие връщате този жест, когато пускате партията на Симеон Сакскобургготски през парадната врата заедно със себе си.

В кампанията вие говорехте, че сте алтернатива един на друг през цялото време. Аз помня много добре един дебат, който беше оповестен по една от най-гледаните телевизии в страната като водещ дебат на две алтернативи, на двете възможности пред българските избиратели. Участниците в него днес са ни предложени като членове на един и същи кабинет. Тези хора, които стояха в студиото един срещу друг, взаимно обвинявайки се, че предлагат неща, които са невъзможни, днес ще застанат рамо до рамо, за да положат клетва в пленарната зала на Народното събрание. Ето защо казваме, че се появи фасадната демокрация, ето защо казваме, че изборите нямат значение, а само разместват министерските кресла, ето защо всеки трябва да носи своята отговорност и да го каже точно и ясно, а не да се крие зад гърба на някой друг.

В тази връзка ще си позволя една съвсем кратка реплика към Вас, господин председател на Четиридесетото Народно събрание. Преди почивката Вие отнехте думата на народен представител и това е абсолютно Ваше право. Така преценихте, отнехте думата. Но Вие не можехте да се позовете на волята на част от народното представителство, за да отнемете думата. Защото това е стил и метод на работа, който не е характерен за парламентарната демокрация, където всеки носи своята отговорност и най-вече председателят на парламента. Не може да се скриете зад мнозинството за Ваше решение. Утре така може да се скриете зад други неща и да се движите непрекъснато по ръба на това, което наричаме демокрация, рискувайки във всеки момент да се хлъзнете и да минем от другата страна, където не е демокрация.

Тези неща са важни, защото днес в страната няма убеденост, че демократичният режим на България функционира добре, че той е нещо ценно, че той е нещо положително и това наистина е много голяма отговорност.

Още нещо за тези 50 дни, на които присъствахме всички, някои като дейни участници, търсейки решаване на политически задачи.

Добър ден, господин президент! Точно щях да кажа за Вас, радвам се, че влязохте в залата. Може би човекът, който беше най-активен, беше именно президентът на страната господин Първанов. Той предложи коалициите, той каза как трябва да се създават коалициите, той също отиде до края на своите пълномощия по Конституцията на страната. Отиде там, за да даде в крайна сметка мандата на Движението за права и свободи, воден все пак от собственото си политическо пристрастие да помогне на собствената си партия, на която беше лидер, и да подсигури във висока степен и за себе си възможности за втория си мандат. Резултатът от това поведение обаче засилва антидемократични, популистки движения в страната, засилва тенденции, които са отново отвъд ръба на демокрацията. Тази отговорност не може да бъде подминавана. Тя трябва да бъде назовавана. Не може по нея да няма никакви думи, дори да няма никакъв спор. Защото ако ние продължаваме в този дух, ако спорът изчезне, ако онова, което каза господин Станишев в своята реч, изчезне - конфронтацията на политическите сили и идеи в парламента, няма да имаме парламентарна демокрация. Ние ще имаме едно тихо, послушно, кимащо с глава мнозинство, хора, които не се чуват от опозицията - нещо, от което България няма никаква нужда, нещо, което тази зала познава в един дълъг период от 40 години във втората половина на миналия век.

Ние, Демократи за силна България, винаги ще защитаваме не това поведение в политиката, а защитаваме онова, в което има конфликт, в което има спор, в което има различни идеи, които от тази трибуна трябва да бъдат защитавани, независимо от това кой как ще реагира в залата, кой ще бъде съгласен, кой няма да бъде съгласен. Те трябва да бъдат защитавани обаче в рамките наистина на политическите думи, на добрия тон и на уважението. В това няма спор. Но да се каже: ще се скрием от отговорност, няма да кажем това, което сме видели с очите си, това никога няма да ни се случи. Просто няма да ни се случи! Защото тогава ще останат встрани такива неща, че тук мандатоносителят спокойно каза, че има обръч от фирми и никой няма да смее да го каже, никой няма да смее да приведе коалиционните отношения, за които говори господин Местан, съжалявам, че не е в залата, не като коалиционни взаимоотношения, а просто като разделяне на сфери на интереси. В това няма нищо обидно, няма никакво нарушение на добрия тон. Има нужда от назоваване на нещата такива, каквито те са, от едно мнение, което се споделя от мнозина хора, не само от една или две парламентарни групи в този парламент. Тези неща трябва да се чуват, защото в противен случай ние ще трябва да престанем да говорим изобщо за това как защитаваме конституционния ред в страната.

Това, което се случи с втория мандат на Движението за права и свободи при създаването на българско правителство, с което днес в залата се занимаваме, което дебатираме, което отиде пак до ръба на Конституцията, което беше интерпретирано в публичния живот на страната като проблематично, не трябва да се позволява да се случва изобщо, защото така при създаването на правителство българските политици подронват доверието на хората в страната, че изобщо може да има някаква коректност, някакви правила, спазване на тези правила, санкции, ако не ги спазваш. Не може, когато говорят бивши конституционни съдии, политиците изобщо да не ги чуват, а да се чуе фразата, че процедурата не може да победи политиката. Това не може да се случва (шум и реплики от КБ), защото когато казват политици, когато го казват ръководителите на висшите институции на страната, хората чуват едно: Всичко е позволено, всичко може. Те политиците са такива, на тях всичко им е позволено. Това е много лошо, уважаеми колеги, това е много лошо!

В тази зала се е случвало и друг път да се самозабравят. И тук искам да кажа, че господин Станишев беше абсолютно прав в словото си, когато каза, че ако не се чува опозицията в тази зала, няма никаква полза за вашето управление, никаква полза, защото то ще се самозабрави. В момента има хора, на чиито физиономии вече е изписана тази самозабрава. Няма нищо лошо в това да се порадвате от факта, че съставяте правителство, но в никакъв случай не може тази радост да ви води дотам, че да се самозабравяте и да казвате: погледнете ги, опозиция, няма да ги чуя изобщо! И това да е поведение включително вътре в залата. Това е недопустимо! Защото когато съм бил в мнозинство, никога не съм си го позволявал.

РАМАДАН АТАЛАЙ (ДПС, от място): Личеше ти и на тебе тогава!

ВЕСЕЛИН МЕТОДИЕВ: И тук има много хора, които го знаят, че никога не съм си го позволявал. Тези хора, които в момента се обаждат от блока на Движението за права и свободи, са били не един път и не два пъти част от политика, която е провеждана от управлението, на което аз принадлежа. Част от политика, която беше в името на толерантността, а не в името на етническия модел на обръча от фирми. Това е огромна разлика, не я разбирате. Може би ще мине време, може би ще се поучите и вие. Може би и вашата арогантност ще спадне. Не знам, засега не го виждам.

И накрая да ви кажа: влизате в правителство, създавате правителство, което ще прикрие всичко онова, за което се говореше толкова много време преди изборите. Създавате правителство, в което ще скриете едно управление и няма да се потърси никаква политическа отговорност за случилото се в това управление. И това е огромен

ангажимент на социалистическото правителство на господин Станишев, който ще остане неизпълнен, за който хората гласуваха и днес няма да получат отговор точно на тези въпроси. Благодаря ви за вниманието. (Ръкопляскания от КА.)

ПРЕДСЕДАТЕЛ ГЕОРГИ ПИРИНСКИ: Благодаря на господин Методиев.

Има думата господин Чернев от името на парламентарна група.

ПАВЕЛ ЧЕРНЕВ (КА): Уважаеми господин председател, уважаеми господин президент! Бих искал да обърна внимание на почитаемия господин председател, че съгласно чл. 10 от Европейската конвенция за защита правата на човека и основните свободи всеки има право на свободно изразяване без намеса на държавен орган. Също така обидата, квалифицирана според Наказателния кодекс на Република България, е извършване или казване на нещо, накърняващо честта и достойнството на друго, но отговарящо на истината. В противен случай това е клеветата.

В този ред на мисли, уважаеми господин председател, аз не мога да разбера Вашите мотиви, с които приложихте чл. 51 от правилника. И как по-точно квалифицирахте присъствието на нашия лидер Волен Сидеров на трибуната - като шум, като безредие?

РЕПЛИКА ОТ КБ: Като подстрекателство.

ПАВЕЛ ЧЕРНЕВ: Но да оставим процедурите.

Искам да направя само няколко лични анонса тук.

На първо място, ако наречем една истина с по-ярки, с по-епитетни определения, нима тя ще престане да бъде истина? Не това е истината, такава, каквато е, такава, каквато я казаха всички от опозицията.

РЕПЛИКА ОТ КБ: Това е неговата истина.

ПАВЕЛ ЧЕРНЕВ: Нямахте обидни определения в речта на Надежда Михайлова...

ЛЮБОМИР ПАНТЕЛЕЕВ (КБ, от място): А марионетка?

ПАВЕЛ ЧЕРНЕВ: Благодаря за помощта от залата. Нямахте обидни квалификации в речта на колегите от Демократи за силна България. Явно ние сме обидата за статуквото в този парламент.

Също така се обръщам към вас от Движението за права и свободи. Този метод на ръководене, този метод на потушаване на свободата и на правото, който ви роди преди 15 и повече години, ако бъде отново прилаган, какво променихме за толкова време? И не бяхте ли вие най-потърпевши точно от командния стил на днешните ви политически съюзници? Давам ви една тема за размисъл.

Почитаеми господин председател, от името на Парламентарната група на "Атака" ви питам: ще дадете ли отново думата на нашия лидер Волен Сидеров? Благодаря.

ПРЕДСЕДАТЕЛ ГЕОРГИ ПИРИНСКИ: Благодаря.

Има думата госпожа Анелия Мингова.

АНЕЛИЯ МИНГОВА (НДСВ): Уважаеми господин президент, уважаеми господин министър-председател, господа министри, Ваши Светейшества, Ваши Превъзходителства, уважаеми госпожи и господа народни представители! С подписването на политическото споразумение за участие в широка коалиция за съвместна законодателна и управленска дейност Националното движение Симеон Втори заяви волята си за отстояване на политическите приоритети на движението - за европейска интеграция, икономически растеж и социална отговорност и в бъдещото управление на България. По този начин ние изпълняваме ангажиментите, поети пред нашите избиратели, които ни гласуваха доверие на втора политическа сила в Четиридесетото Народно събрание.

Избирателите ни поставиха в доста сложна ситуация с пъстрото политическо представителство и неясно изразеното мнозинство в този парламент. Затова и преговорите за съставяне на правителство не бяха лесни. Те продължиха дълго, но завършиха успешно.

Новото правителство има едно голямо предимство - то е подкрепено от стабилно парламентарно мнозинство. От една страна, това дава възможност за бърза и ефективна работа в Народното събрание, от друга страна, всеки законопроект трябва да бъде предварително подготвен и съгласуван, обмислен и приет от всички членове на коалицията. Тук именно идва ролята на коалиционната култура, която ние всички трябва да развием и обогатим.

През четирите години на изминалото коалиционно управление НДСВ набра опит и всеки може да се ползва от него. Сега ще работим в по-сложна - тройна коалиция, което изисква повече гъвкавост, толерантност и диалогичност. Надявам се, че ще се проявим като достатъчно отговорни политици и ще съумеем да докажем пред българските граждани, че знаем как най-бързо и най-ефективно да развиваме страната, да повишаваме благосъстоянието, сигурността и стабилността. Най-важното сега е да гледаме напред и да зачеркнем всички лични и партийни амбиции и пристрастия. Предстои ни огромна работа и времето е малко.

За да бъде работата по-ефективна ние настоявахме предварително да постигнем съгласие за най-добрия начин, по който да вземаме отговорните за бъдещето на страната решения.

Национално движение Симеон Втори отстоя важни клаузи в политическото споразумение и в принципите на взаимоотношенията между коалиционните партньори. На първо място, това е принципът за консенсус при вземането на решения по ключови за управлението

въпроси. Тези политически принципи са истинската основа на коалиционното управление. Ние намерихме общото, около което да се обединим с останалите коалиционни партньори, за да се стигне до днешния ден.

Мисията на НДСВ е да продължи успешното развитие на страната и да се постигне стратегическата ѝ цел - България да стане пълноправен член на Европейския съюз на 1 януари 2007 г.

В бъдещото правителство Национално движение Симеон Втори поема тежки министерства от гледна точка на реформи, които са от значение за присъединяването ни към Европейския съюз. Като политическа сила, която доведе преговорите до успешен край, искаме отговорно да заявим, че няма да се предадем. България ще направи всичко възможно да стане пълноправен член на Европейския съюз на тази дата. Създаването на впечатление у хората и у европейските ни партньори, че каквото и да правим, ще бъде отложено европейското ни членство с една година, е пагубно и обезсмисля всички усилия и жертви, които българите направихме през последните години, за да бъдат изпълнени критериите ни за членство. Тази голяма цел поставихме над всички лични и партийни интереси и за нейното постигане ще работим с всички сили в коалицията през следващия управленски мандат. Избирателите ни се умориха от празни приказки и обещания. Те очакват от нас да потиснем емоциите и да работим с повече логика и разум. Защото постигнем ли пълноправно членство, това означава, че икономиката ще ускори развитието си, ще се разкрият и нови работни места, ще дойдат повече инвестиции, ще се повишат доходите на хората, а това предлагаша, между другото, всички политически сили в предизборния период на своите избиратели срещу тяхното доверие. Нека сега докажем, че заедно можем да го направим! Благодаря. (Ръкопляскания от БСП, НДСВ и ДПС.)

ПРЕДСЕДАТЕЛ ГЕОРГИ ПИРИНСКИ: Благодаря на госпожа Мингова.

Има думата господин Янев.

ЯНЕ ЯНЕВ (ОДС): Уважаеми господин председател, уважаеми колеги народни представители, уважаеми господин президент! Последен се обръщам към Вас, защото Вие сте първият конструктор и архитект на най-безпринципното българско правителство за последните 15 години! (Възгласи: "Е-е-е!" от мнозинството.)

Защото маската на безпартийния президент от днес и от този ден ще падне окончателно! Защото Вие пренесохте "Позитано" 20 на "Дондуков" 2.

След 10 ноември наистина политическата система е в дълбока и тежка криза, но най-голямата вина за това има едно лице, подвизаващо

се в различни държави, а през последните четири години и в нашата, бидейки премиер и бивш цар, на име граф Рилски. (Шум в залата.)

И така, господин Рилски, аз се обръщам директно към Вас, защото е много важно българското общество да разбере как точно и на базата на какви схеми и договорки беше конструирано това правителство, което повече от 45 дни не знаеше нито един депутат от сегашната опозиция как всъщност е формирано.

ПРЕДСЕДАТЕЛ ГЕОРГИ ПИРИНСКИ: Господин Янев, чуите ме: друга е точката на дневния ред! (Смях и ръкопляскания от мнозинството.)

Колегата Янев се отклонява от дневния ред.

ЯНЕ ЯНЕВ: Господин Пирински, аз Ви уважавам...

ПРЕДСЕДАТЕЛ ГЕОРГИ ПИРИНСКИ: И аз Вас също.

ЯНЕ ЯНЕВ: ...като председател на българския парламент!

ПРЕДСЕДАТЕЛ ГЕОРГИ ПИРИНСКИ: Благодаря Ви за това!

ЯНЕ ЯНЕВ: И Ви моля да не ме прекъсвате!

ПРЕДСЕДАТЕЛ ГЕОРГИ ПИРИНСКИ: Само Ви обръщам внимание, че се отклонявате от дневния ред!

ЯНЕ ЯНЕВ: Аз се обръщам към Вас като господин Пирински, а не като господин Зайков, както сте известен в моя край!

ПРЕДСЕДАТЕЛ ГЕОРГИ ПИРИНСКИ: Нямам никаква причина да се срамувам от фамилията си, господин Янев. Продължавайте.

ЯНЕ ЯНЕВ: И така, исках да продължа, обръщайки се към другаря цар. (Смях и оживление.)

Той най-вероятно сега вече ще има нова роля - като теолог в Рилската Света обител. И там ще му бъде много по-лесно да изсича рилската гора, която е изконна държавна собственост, а той чрез това, което...

ВЛАДИМИР ДОНЧЕВ (НДСВ, от място): Я се засрами! (Шум в залата.)

ЯНЕ ЯНЕВ: Тези, които да се засрамят, сте вие, господа! (Шум и тропане по банките от мнозинството.)

И българският народ ще го каже след много кратък период от време и ще го каже по един категоричен начин! Тези от вас, които сега се опитват да правят реплики, след време ще бъдат изметени, защото българският народ не иска задкулисни игри!

ВЛАДИМИР ДОНЧЕВ (НДСВ, от място): Не сме разливали млякото и не сме ритали хляба, като някои от вас! (Шум в залата.)

ЯНЕ ЯНЕВ: Господа и дами от НДСВ, зная, че боли! Не болеше, когато четири години с гранд корупционни сделки се облагодетелствахте и изпразвахте държавната хазна!

И така, искам да продължа и да се обърна към господа социалистите.

Вие отново изтъргувахте българското земеделие, господа социалисти! Изтъргувахте и дадохте българското село курбан! Четини години то тънеше в нищета и мизерия, четири години фондовете се грабежа и се преливаха в черните каси на една политическа партия, която, между другото, най ще й отива да се казва Движение за пари и служби! (Смях в ДСБ.) Познайте я коя е?

ЕМИЛИЯ МАСЛАРОВА (КБ, от място): Кой разсипа земеделието в България?

ЯНЕ ЯНЕВ: Госпожо Масларова, аз не Ви питам за нищо, защото и децата от улицата знаят, че Вие от невръстна възраст до ден днешен ползвате само и единствено служебен автомобил на гърба на държавата! (Реплика от народния представител Емилия Масларова.)

ЯНЕ ЯНЕВ: Много ви моля, имам още малко, за да довърша това, което искам да ви кажа. Би било редно да се засрамите малко поне няколко минути!

Задава се, дами и господа, монархисти и социалисти и подкрепящи ги, краят на тази политическа и партийна система, която формирахте веднага след 10 ноември! Тази политическа и партийна система е обречена! Тя се възпроизвежда рецесивно и само след няколко години българският народ окончателно ще се произнесе за нея и ще я прати в политическото небитие! Но жалко е, че дотогава българският народ ще наблюдава политически разврат - такъв, какъвто не е виждал наистина през последните 15 години!

И последното, което искам да ви кажа, е, че това е правителство на подменения вот! Правителство, което е съставено само с лъжи, демагогия и целящо да облагодетелства една политико-икономическа олигархия, която 15 години режисира един и същи процес - процеса, който позволява държавата и мафията до голяма степен да се сраснат! Благодаря ви. (Ръкопляскания от ОДС.)

ПРЕДСЕДАТЕЛ ГЕОРГИ ПИРИНСКИ: Има думата народният представител Красимир Каракачанов.

КРАСИМИР КАРАКАЧАНОВ (БНС): Уважаеми господин председател, уважаеми дами и господа народни представители! Днес ще гласуваме за или против едно правителство, до което се стигна след близо два месеца тягостни преговори между политическите сили, участващи в него. През цялото това време позицията на Българския народен съюз неизменно беше следната: на България и на българските граждани е необходимо програмно правителство с консенсусен министър-председател непартиен лидер. Едно правителство, което да консолидира максимален ресурс от обществено-политическа енергия и

доверие. Българският народен съюз даде своя сериозен принос за катализирането на преговорния процес, който можеше да продължава и днес, ако не беше нашата конструктивна позиция проблемите да се решават чрез институциите и парламента, а не чрез скандали и бойкот на заседанията. Най-лошият вариант - продължително политическо безвремие бе избегнат, благодарение именно на нашия конструктивизъм на Коалиция Български народен съюз. За съжаление не бе последвана политическата логика и общественото очакване, а именно предлаганата от нас формула за широко програмно правителство с непартиен лидер за министър-председател. Това, както и фактът, че мандатоносител е Движението за права и свободи, е причината ние да не подкрепим настоящия кабинет.

Искаме ясно да заявим, че досегашният кабинет на Национално движение Симеон Втори и Движението за права и свободи и действията на много от техните представители във властта допринесе за повишаване градус на напрежението в обществото и конкретно повишаване на междуетническото недоверие. И двете политически сили ще бъдат и в новото правителство. Надяваме се, че са си взели поука от досегашните свои грешки, но ако това не е така, ние ще изпълним ролята си на коректив на властта в качеството си на парламентарна опозиция.

Като част от важните за България приоритети ние извеждаме:

Законодателни и административни мерки за премахване на корупцията на всички нива на държавната и местна власт.

Предприемане на мерки за ограничаване на престъпността и особено битовата, която е заляла държавата и убива доверието на гражданите в институциите на държавността.

Комплексни действия за пресичане на зачестилите през последните месеци прояви на етническа и ромска престъпност, която поражда етническо напрежение и нетърпимост.

Либерализация и демонополизация в икономиката, в политиката на насърчаване на износа и защита на малките и средни предприятия, особено в периода след приемането на България в Европейския съюз.

Въвеждане на пълен обем на семейно подоходно облагане, чрез което да се насърчат и подпомогнат работещите и учещи български семейства.

Приемане и реализиране на демографска програма за преодоляване на очертаващата се демографска катастрофа на българската нация.

Запазване и развитие на ядрените мощности и търсене на възможности за преразглеждане на сроковете за затваряне на трети и четвърти блок на АЕЦ "Козлодуй".

Активна политика на българската държава към страните, в които живеят компактни български общности и включително увеличаване на българското дипломатическо присъствие там с оглед защитата на техните човешки и културни права. Облекчаване на процедурите за получаване на българско гражданство за лица от български произход.

Извеждаме като основен приоритет и двустранните отношения с Република Македония, както и запазване на българското културно-историческо наследство, заедно с въпроса за правата на живеещите българи там. Трябва да бъде изведен като основен приоритет в нашата балканска политика.

Политика на подпомагане на всички онези етнически български общности, най-вече на територията на бившия Съветски съюз, които желаят да се установят трайно да живеят в България. По този начин ще подпомогнем решаването на демографския проблем.

Приемане на Закон за българския език е необходимост, която вече няколко парламента отлагат.

Не на последно място, понеже сега говорим само за българските национални приоритети, образованието като приоритет за всички български граждани. Тук не можем да ги делим на българи, цигани, турци и други. Образованието на децата на България е фундаментален проблем, чието решаване би ни осигурило достойно бъдеще в Европа. Необходимо е да се гарантира равен достъп до качествено образование, в това число и професионално, за да може да има реализация в професионалния живот. И това трябва да бъде задължително до 16-годишна възраст.

Искаме ясно и категорично да заявим от парламентарната трибуна, че Българският народен съюз е извън управляващото мнозинство. Ние внимателно ще следим действията на правителството и ще реагираме винаги, когато бъдат засегнати националните интереси или загърбени обществените очаквания. Българският народен съюз доказва, че може да поставя интересите на нацията над своите политически интереси в котерийните политически борби. И тази позиция ние ще отстояваме и занапред. Ние ще подкрепяме всяко добро, работещо и допринасящо за общественото благо предложение, пак повтарям, както и в дебата при първия мандат - предложение, без значение от коя парламентарна група е дошло. Защото е крайно време да мислим за нацията и за България, а не за котерийните си партизански и икономически интереси. Защото България е над всичко. Да живее България! (Ръкопляскания от КБ и БНС.)

ПРЕДСЕДАТЕЛ ГЕОРГИ ПИРИНСКИ: Благодаря на господин Каракачанов.

Има думата господин Николай Камов.

НИКОЛАЙ КАМОВ (КБ): Благодаря Ви.

Уважаеми господин председател, уважаеми господин президент, уважаеми господин министър-председател, господа министри, Ваши Превъзходительства, уважаеми колеги народни представители!

Напоследък хората като че ли престанаха да вярват, че в България може да се случи нещо хубаво, особено в политиката. Но аз съм убеден, че в края на този ден ще се случи нещо добро за България. Разбира се, че е нормално по този въпрос да има различни мнения не само тук, в залата, но и извън нея. Право на мнение имат гражданското общество, медиите, наблюдателите. Дано повече хора да се вълнуват от това, което се случва тук. Аз искам обаче да поздравя тези, които постигнаха този политически резултат. Поздравленията са искрени, защото се случва това, което трябваше да се случи, независимо от съмненията, от колебанията, от противоречията във всяка една от компонентите на този здрав и убеден съм успешен политически съюз. Може би първият сигнал, че в съвременна, модерна България в XXI век мотото, изписано на тази сграда, има някакъв смисъл.

Мненията наистина бяха различни, имаше и спорове. Малцина обаче бяха тези, които много преди изборите и преди днешния избор на правителство пледираха за това. И аз си позволявам да отбележа и приноса на Политическо движение "Социалдемократи", което обоснова необходимостта за съвременна България по пътя ѝ към Европа именно на този модел на управление. Ние отстоявахме тъкмо тази коалиция преди още изборите да бяха проведени и непосредствено след тях. И аз се радвам искрено, че тя е на път да бъде факт и през следващите четири години да докаже възможностите, които тези съюзи са доказали в европейската практика.

В цялата следвоенна история на Европа, особено през 80-те и 90-те години срещата на социалните и либералните идеи на европейска почва донесе много добрини за хората. Дано и у нас това да се случи.

Тук искам също да подкрепя състава на кабинета. Мисля, че това е един силен състав от компетентни, от подготвени хора. Радвам се особено, че един от най-подготвените и доказани кадри на нашето движение господин Ивайло Калфин е също кандидат за вицепремиер и министър на външните работи.

Ние като че ли, особено през последните седмици, отредихме твърде скромна роля на този кабинет - да реши проблемите на непосредствените тревоги, трагедии на хората, особено след наводненията и да подготви страната ни по разписаните правила за Европейския съюз. Не съм съгласен с това. Този кабинет ще трябва да отговори на много предизвикателства - наши и външни, независещи от

нас, защото глобализацията поднася своите големи изненади, образно казано наводнения, в много други общества ние не можем да ги видим.

Пораженията от едно бедствие, което от хилядолетия нанася щети на хората, са видими, но пораженията от наркотиците - 2 милиона пострадаха от това бедствие, 220 са регистрираните наркомани у нас. Нито едно правителство досега няма политика по този въпрос. Колко семейства, колко майки са почернени от това невидимо бедствие у нас!

Мисля, че министрите от това правителство ще трябва да минат между Сцила и Харибда на българските нрави и европейските критерии - няма да им бъде лесно.

И днес тук си проличаха нравите и аз си позволявам да кажа няколко думи за десницата. Без десницата няма как да има демократично управление, даже мисля, че в известен смисъл тя е част от управлението с присъствието си в парламента. Господин Методиев говори за арогантност.

Уважаеми господин Методиев, аз виждам арогантност само в поведението на крайната десница в този парламент. Тъй като и в днешните дебати поне аз се затрудних да направя разлика в маниера на политическо говорене между първата и последната рожба на българската демокрация, призовавам десницата, която се нарича демократична, да се разграничи категорично от крайната недемократична своя част, от "Атака". (Ръкопляскания от КБ.)

Настоявам за този призив, уважаеми колеги, с някои от вас се познаваме от самото начало и ако вие не направите това по най-бързия начин, още дълго време десницата ще чака да бъде на власт в България. (Реплики от ОДС и ДСБ.)

Това правителство не е ляво. Но аз си позволявам да му пожелаю нещо все пак в този дух. Образно казано, то трябва да извади страната ни от черните пътища на прехода и да качи България на магистралата. Но не просто да я качи на магистралата, а да я сложи в нейната скоростна лента - в лявата лента! Благодаря ви. (Ръкопляскания от КБ и ДПС.)

ПРЕДСЕДАТЕЛ ГЕОРГИ ПИРИНСКИ: Благодаря на господин Камов.

Обявявам 30 минути почивка. (Шум и реплики от ДСБ.)
Заседанието ще продължи в 16,30 ч.

(След почивката.)

ПРЕДСЕДАТЕЛ ГЕОРГИ ПИРИНСКИ: Регистрирани са 147 народни представители.

Продължаваме заседанието с реплики към изказването на господин Камов. След него ще говори господин Владимир Дончев.

Кой желае да направи реплика? Няма желаещи.

Желаещи за реплики няма.

Господин Дончев, имате думата.

ВЛАДИМИР ДОНЧЕВ (НДСВ): Уважаеми господин председател, Ваши Превъзходительства, уважаеми колеги! Някои колеги смятат, че политиката е една безкрайна поредица от конфликти и че без конфликти няма политика. Това е така, да, но НДСВ като либерална партия вярва в това, че политиката е редуване на конфликти и на консенсуси. Защото, както няма политика без конфликти, така няма и политика без консенсуси. Затова всеки конфликт трябва да бъде последван от консенсус.

Вие знаете популярната фраза, че в политиката няма вечни приятели, но по-важно е от наша гледна точка, че в политиката няма вечни врагове. Изобщо, за либералното мислене враговете в политиката не съществуват. Има само съперници и то при условие, че те се разглеждат като утрешни партньори.

Това, което казвам, уважаеми колеги, не е една умозрителна абстракция, а конкретна политическа реалност - конкретната политическа реалност на днешните обстоятелства, защото установяването на многополюсния модел означава съвместното съществуване на партии, склонни на компромиси; означава да се учим да строим мостове и да вдигаме бариери.

Национално движение Симеон Втори вярва в това, че няма нищо, което да не може да бъде постигнато с преговори. Това е сърцевината, това е същностната характеристика на либерализма. Месец и половина преговори между политическите сили не е загубено време. Това е време, в което се научавахме как да постигнем политическите си цели без да водим войни помежду си.

Аз знам, че някои ще кажат, че това е липса на принципи. Знам, че някои ще кажат, че това е липса на ясна идеология, но подобни твърдения са признак единствено на идеологически екстремизъм. Днес да правиш политика на идеологически екстремизъм е демоде.

Национално движение Симеон Втори доказва, че е умерена партия, а да бъдеш умерен предполага наличието на известна доза скептицизъм и резервираност. Умереността предполага внимателни, а не прибързани решения.

През последния месец, дами и господа, ние бяхме свидетели също така на конфликт между политици, склонни към авторитаризъм и лидери, виждащи себе си като двигател на развитието.

Национално движение Симеон Втори доказва, че институцията е над личността. Мандатът на това правителство ще бъде сложен, изпълнен с огромен брой не фундаментални, а чисто прагматични

предизвикателства. Ние имаме нужда от такъв тип управление, което да положи достатъчно усилия и да създаде нов капацитет за нов вид поведение, да създадем политика, която да води, а не която да наказва.

Няма безболезнен път, за да постигнем нашите цели. Това, от което се нуждаем, е прагматизъм и по-точно прагматична смесица от фискален реализъм и социална справедливост.

Дами и господа, когато ежедневно трябва да вземаш решение както е в политиката, не може всички решения да са верни. Аз мисля обаче, че решението за образуване на това коалиционно правителство е вярното решение, тъй като когато не знаеш какво да правиш нито с победата, нито със загубата в политиката е добре да се примириш с тях и да се подчиниш на реалността.

Ние дължим днешното съгласие на нашите избиратели и затова трябва да поставим националните идеали и цели над идеологиите. Някои маргинални политици твърдят, че тезата за политически консенсус в името на европейската ни интеграция била фалшива теза. Какво да кажем на такива политици, освен че те сами те са фалшиви! Същите тези фалшиви политици твърдят, че големите мнозинства са вредни, защото обезсмислят опозицията, но не мислеха така, когато управляваха. Затова искам да завърша с думите на Томас Джеферсън: "Съществените успехи в политиката изискват големи мнозинства". Благодаря ви. (Ръкопляскания от КБ, НДСВ и ДПС.)

ПРЕДСЕДАТЕЛ ГЕОРГИ ПИРИНСКИ: Благодаря на господин Дончев.

Думата има господин Любен Дилов.

ЛЮБЕН ДИЛОВ (ОДС): Уважаеми господин президент, Ваши Превъзходителства, уважаеми господин председател, уважаеми колеги!

Изправени сме пред един интересен тест за всички ни. Или заедно ще го решим, или може би заедно ще отидем по дяволите. Опитвам се да преценя в момента какво точно правим - решаваме ли проблем на България или създаваме нов.

Ще започна така: какво не се случи през изтеклия месец? Не се случи през изтеклия месец може би най-естественото нещо на света - не да се обединяват управляващите, а да се обедини опозицията; да направи мнозинство, което да състави правителство или да позволи управление на малцинството. Ясно е, че тези, които оставаме днес в опозиция нямаше как да съставим кабинет. Когато се установи този факт веднага след изборите можехме да изберем просто и елегантно решение - да позволим управление на малцинството, да напуснем залата и да оставим БСП и Движението за права и свободи да си изберат кабинет, да го оставим да управлява 100-150 дни, докато се изпълни законодателната програма, свързана с Европейския съюз, след това да

го свалим, да направим десноцентристки кабинет или пък да предизвикаме нови избори. Вместо това предпочетохме да пищим в горда самота и често тези ни писъци не изглеждаха много европейски.

Искаме европейско законодателство, а ни липсва елементарната европейска култура на уважение към различията. Тук всинца все още сме по Ботев. Научили сме се силно да любим и мразим. Няма европейски решения, има пак по Ботев: “Ил мъжът ти, или аз”.

Цялата политика през изминалия месец беше малко в стил заглавие от в. “Шок”: “Хермафродит насилва себе си, гепи парите и бяга”.

Запитали ли сте се как изглеждаме в тази зала на хората отстрани, как изглеждаме на онези, които в момента не са заети да отводняват къщите си и случайно им остава малко време да погледат телевизия? Ще го кажа с езика на политическата сатира и ви моля, господин председател, да не ме прекъсвате. Това са цитати. Приемете ги с усмивка, защото те не искат да убиват никого. Наричат ни по следния начин: “Хипнократи за силен Костов”, “Обединени десни сливи”, “Български, на всяка цена, съюз”. Да не забравяме и новите националисти тип “чака-рака, А-така” с политически послания взети назаем от първите години на попфолка. Срещу нас пък са изправени “Българската синилна партия”, която не може да забрави думите на Радевски, че “права е, когато съгреши дори”, както и вече назованото “Движение за пари и служби” и едно НДСВ, което според хората все повече заприличва на ТКЗС - политическо текезесе на името на Негово Величество Симеон Втори.

Не мислете, че “Гергьовден” сме някакво щастливо изключение. И за нас казват, че сме същите “сини сливи, които са червени, защото още са зелени”. И това общо състояние се дължи на криворазбран партиен и идеологически плурализъм, предизвикано е от обща - подчертавам, обща криза на политическото ни говорене и липсата на идеи, които да са разбираеми и да пленяват хората.

Колкото по-неясни са в доктрините си днешните български партии, толкова повече настояват за разграничение от другите, за идеологическа чистота и уникалност. Сакън, да не се размият границите, че иначе как ще определят себе си, ако не кажат, че не са като другите.

Какво точно делим, чудя се в началото на новия век, ние, представителите на българските граждани, които след 20 години, ако бъдем и вървим със същия темп на демографски растеж, ще бъдем малко над 5 милиона.

Нищо свое не ще вземете от този свят със себе си и Вие, господин Костов, и Вие, господин Доган, и Вие, Ваше Величество. И православни, и мюсюлмани, и католици нищо свое не ще вземем отвъд, дори да

запишем като член първи на новата Конституция, че българите имат право на задгробен живот, защото тук живот няма.

Делим се на нации, раси и религии, и това в началото на XXI век. Жалко, че го няма господин Сидеров да го накарам да попита проф. Станилов, който седи до него на първия ред, да попита историци-археолози да му разкажат за антропологичните черти на селджукските турци и ще установи, че много повече прилича на тях, отколкото на древния образ на българите, арийците или славяните. Виж някои от хората на Доган обаче носят типичните прабългарски, леко монголоидни черти.

Покойният Васил Чертовенски, Митко Ралин знаеше отлично кой е той, казваше така: “Хората на кръстопът не пикаят, ние държава сме направили!”. На този балкански кръстопът в България кръвта отдавна е смесена и кръвта е обща, независимо дали е кръв от кръвопролития или кръв от кръвосмешения. Обща, това е факт близък до ума и често явно далечен от някои лидери тук, в тази зала. За първи път в хилядолетната ни история геополитическото ни положение играе за нас, а не срещу нас. И ние сме на път да пропилеем тази възможност, улигани в дребни политически игрици и ставащи жертва на опиянението на популизма.

Какво очакват от нас хората? Очевидното - да направим необходимото, за да стане България член на Европейския съюз и да им помагаме да си решават проблемите. Очакват да ограничим корупцията, да се преборим с престъпността, ако можем, да накараме съдебната система да работи, защото ако днес двама братя трябва да делят нива, то по-добре е единият брат да утрепе с брадва другия. Така все има някакъв шанс нивата да бъде поделена. Иначе двамата ще се разорят по адвокати, а нивата ще буренясва, докато не мине през нея петролопроводът Бургас-Александруполис, ако изобщо мине.

Очакват да направим нещо реално за интеграцията на ромите. Да дадем посока на онези, за които в бъдеще ще е невъзможно да се препитават от традиционния за тях земеделски труд. Очакват да стимулираме образование, което да направи всяко българче не само конкурентоспособно, но и по-добро от всяко германче, италианче или холандче. Очакват здравеопазване, което да ги лекува, а не да ги разорява и убива.

Хората изобщо не очакват да им върнем доверието в политиката. Отдавна никой не се храни от това, че едни български политици викат на други “У-у-у!” и “Оставка!”. Даже вече не им е интересно. Вече пет години сблъсъкът комунизъм-антикомунизъм не е решил нито един реален проблем на българите и се ползва единствено, за да си препират съвестта бившите членове на БКП, които днес са важни десни политици.

В момента се сглоби една управляваща коалиция, в която едни са лично изнудвани, други са примамени с постове, на трети е обещано да не се разследват делата им като министри или шефове на агенции. Едва ли това е здрава основа за дълго съвместно управление. Колко ще изкара такъв кабинет, само добрият господ Бог знае?! Но колкото и да трае, предлагам да го пуснем да управлява. Да се докаже за 100-200 дни, а в това време да залегнем на онова, което се иска от нас като минимум за реалното ни членство в Европейския съюз. Това членство не е панацея. То ще реши малко наши реални проблеми. Ще ги направи само по-оголени и по-остри, и ще ни принуди заедно да ги решаваме. Заедно!

Коалицията, която се сглоби вчера в името на властта, няма да може да се справи сама с тези задачи. Налага се да им помага и опозицията. И ние ще поднесем най-големия подарък на себе си и на избирателите ни, ако вземем наистина да решаваме реални проблеми. В противен случай ще си опяваме до утре за правителство на подменения вот и ще даваме все повече хляб за дейността на онова невидимо българско правителство, чийто вот никой не е подменил - вотът на негласуващите и гласуващите с краката си.

Да, НДСВ направиха компромис, който на следващите избори ще си платят. Да, БСП се прегърнаха с ДПС и също ще си платят на изборите. Но нека това плащане става на избори, а не да караме хората във всекидневния си горчив живот да плащат нашите политически страсти.

Правителство на НДСВ, БСП и ДПС не е най-доброто правителство. Но някой предложи ли нещо по-добро? Каква е ролята на опозицията? Да ѝ се привижда нов Отечествен фронт, срещу който да горянства и партизанства, или чрез законодателството в тази зала да сложи рамки, които да направят все по-маловажно за обикновените българи какво точно правителство управлява. Защото, уважаеми госпожи и господа, нямайте никакво съмнение, колкото по-малко се интересуват хората от това, кой точно политик управлява държавата, толкова по-добре живеят. Колкото повече се интересуват и участват в това как обаче се управлява държавата, толкова повече демокрация има. И правилният въпрос е не кой, а как? И когато човек наистина иска да помогне на своите избиратели, той независимо дали е на власт или в опозиция, трябва да показва как.

Аз ви предлагам да стане ето как: опозицията не може да гласува за кабинет на своите политически опоненти, но е тъпо и безотговорно да бъдем против едно решение, което вече два месеца се чака от тази зала. Затова най-добрият и смислен вот е да излезем от залата и да ги оставим да се избераат спокойно. Ако се окаже, че това е грешно

решение, пак от нас зависи да го поправим чрез едни предсрочни избори през 2007 г. Отстоявам тази теза, защото от целия дебат и днес, и през изминалите седмици, се разбра едно: правителство трябва да има не заради самото правителство, а за да може да работи тази зала и да прави европейските правила валидни за България. А ние с вас, включително и аз току-що, вече два месеца говорим за всичко друго, но не и за работата на тази зала.

Нима сред опозицията не преобладават хора, чиято лична и обществена съдба през последните 15 години е била свързана най-вече с европейския проект на България? Нима това не е достатъчно основание да се постъпи рационално, а не емоционално? Ако средновековен Париж е заслужавал една католическа меса, в модерна, европейска България, не заслужава ли да бъде даден един шанс на социалистите да изкупят историческата си вина пред българите? Ако могат, ще го направят, ако не могат - ще си платят за това на предсрочни избори.

Предлагам да слагаме край на агонията и да се захващаме за законите, които ще ни направят равноправна част от Европа - нещо, което искат мнозинството българи, независимо за кого са гласували. И ще завърша с една гергьовска метафора: "Един овчар наредил да му изографисат странен иконостас - на дясното крило бил познатият сюжет - Свети Георги убива змея. На лявото крило - по-странен сюжет - змеят е отхапал главата на Св. Георги. Обаче в средата на изображението небесният воин е впрегнал митичното чудовище в рало и двамата орат нива." Поуката е, че от всяка ситуация има три изхода: два очевидни и един интелигентен. Аз ви предлагам интелигентния избор. Благодаря ви. (Ръкопляскания в КБ.)

ПРЕДСЕДАТЕЛ ГЕОРГИ ПИРИНСКИ: Думата има господин Стефан Софийански. Заповядайте.

СТЕФАН СОФИЯНСКИ (БНС): Уважаеми господин президент, уважаеми господин председател на Народното събрание, уважаеми господин министър-председател, уважаеми гости, скъпи колеги! Днес ние избираме българското правителство. За съжаление в рамките на 40-ия парламент Българският народен съюз ще гласува против това правителство. Ще гласува по същите причини, поради които гласува и първия път - това правителство не отразява обществената подкрепа и структурата, която обществото предлага за едно правителство.

Какво правителство имаме днес? Кого представлява то? От едната страна, имаме безспорния победител в изборите - Българската социалистическа партия. Какво е състоянието ѝ? В тежък конфликт с избирателите си, защото практически тя се присъедини към коалицията,

която управляваше предишния мандат, и против която позициите на БСП бяха в продължение на четири години.

В центъра тежестта се пада на НДСВ. Уважаеми колеги от НДСВ, за съжаление вие загубихте облика си на движение, партизирахте се в такава степен и мисля че трябва да извадите “движение” от абревиатурата си. Фактът на тази коалиция го показва.

Единствената стабилна политическа сила, която отстоява интересите на избирателите си остана Движението за права и свободи. Уважаеми колеги, ако ние - всички други, по този начин бяхме отстоявали интересите на нашите избиратели, днес картината на парламента щеше да бъде друга.

А какво да кажем за 50-те процента негласували? Кой ги представлява тях? Къде са обществените организации, обществените структури в рамките на това правителство? Мисля, че всички ние допуснахме една грешка. Но, уважаеми колеги, днес избираме българското правителство и аз ще приключа с една прогноза и с едно пожелание. Прогнозата ми е, че в рамките на работата това правителство трябва да се стреми да направи, това което никое друго правителство досега не успя да направи - да разширява общественото си влияние и да привлича нови среди и обществени настроения в управлението.

Прогнозата ми е, че това ще бъде много трудно. Пожеланието ми е - правителството да има успех, защото от успеха на едно правителство, зависи животът на всеки един българин. Благодаря. (Ръкопляскания.)

ПРЕДСЕДАТЕЛ ГЕОРГИ ПИРИНСКИ: Има думата народният представител Петър Манолов.

ПЕТЪР МАНОЛОВ (независим): Господин председател, господин министър-председател, господин президент, дами и господа народни представители, скъпи колеги! Свидетели сме на политическите усилия или родилните мъки да се състави ново правителство, които траеха доста дълго време и изнервиха всички. Тъй като още при приемането на Конституцията се е имало предвид презумпцията, че най-голямата политическа сила ще може да има мнозинство в парламента и ще може да състави правителство, което ще бъде изразител на нейната политическа воля, се оказа, че това вече е променено и в парламента влизат много политически сили с по-малък състав, което по силата на това, че сме парламентарна република ни принуждава да се съставят коалиции от политически сили, които някой път са абсолютно противоположни по своите програми, идеи и цели. Тогава вече ставаме свидетели на тези политически пазарлъци и тези политически маневри, което не прави добро впечатление на нашите избиратели.

Затова аз предлагам просто да си помислим всички - можем ли да променим нашата система за избиране на правителство и от парламентарна република да преминем към президентска република? (Оживление и шум в залата.) Просто помислете го като вариант! Аз не мога да ви го наложа, но това е мое лично мнение и мнение на моята партия "Българска националнопатриотична партия", чийто представител съм тук в парламента. Така че възможностите на президентската република са такива, че всяка политическа сила може да издигне собствен кандидат-президент със своя програма, със свой екип и той да ги защити пред избирателите, а самото избиране на президента и на бъдещото правителство ще бъде извършено от самия народ, тоест с пряко гласуване и няма да има нужда от такова посредническо гласуване в парламента. По този начин от политиките ще отпадне отговорността да правят всякакви уговорки и коалиции помежду си, което не им прави чест. (Реплики.)

БОРИСЛАВ РАЛЧЕВ (НДСВ, от място): А какво ще правят?

ПЕТЪР МАНОЛОВ: Поемането на отговорност също е важно, защото когато има един ръководител на правителството, което е избрано от една политическа сила и предлага програмата и екипа, той носи пълната отговорност за това правителство, и след това може да бъде наказан със сваляне от власт пак чрез директни избори с гласуване на вот на недоверие.

Възниква вторият въпрос, че според Конституцията това нещо, за да се промени, трябва да се промени самата Конституция, което трябва да стане по силата на Велико Народно събрание. Аз се съмнявам, че ние сме в състояние да се откажем от нашето събрание в момента и да гласуваме за Велико Народно събрание, след това то да се откаже, за да състави пак обикновено Народно събрание, тоест процедурата е много сложна и почти невъзможна.

Затова ви предлагам решение на този проблем. Ако ние гласуваме този закон за референдума, в който дадем правото на българския народ директно, чрез референдум да променя Конституцията, както и да взема решения по важни въпроси, свързани с националните ни интереси, по този начин това, което народът реши, това и ще бъде - така да се каже, попарата, която си надроби и ще сърба. По този начин отговорността от политиките отпада и политиките вече могат да се занимават конкретно с дейността, за която са избрани в Народното събрание.

Последното ми предложение е по отношение на конституиране на Народното събрание. Според мен Народното събрание има две функции: законодателна и парламентарен контрол. За законодателната част могат да бъдат избрани юристи с дългогодишен стаж и

професионален опит, така че те да бъдат наясно със законите, които гласуват, а парламентарният контрол да бъде организиран и осъществен от депутати, които да се избират чрез мажоритарни избори, предлагани вече от различни политически сили.

Това са моите предложения. Помислете върху тях. Ако ви харесат, може да ги обсъдим по-обстойно. Благодаря ви за вниманието. Приятен ден!

ПРЕДСЕДАТЕЛ ГЕОРГИ ПИРИНСКИ: Благодаря на господин Манолов.

Има думата за реплика народният представител Татяна Дончева.

ТАТЯНА ДОНЧЕВА (КБ): Уважаеми господин Манолов, уважаеми дами и господа! Вярно е, че такъв резил в парламента не е бил от петнадесет години! Вярно е, че от това за обществото възниква въпросът: защо в крайна сметка се получи така?

Мисля, че съставът на парламента и политическите проблеми на България са пряк резултат от функциите и дейността на групи хора, които решиха, че за петнадесет години политическите институции могат да бъдат подменяни. Съществуването на Коалиция "Атака" в този парламент е също част от тази дейност. И когато някое от тези лица излезе днес да ни обясни дебатите по структурата и състава на правителството, своите възгледи за конституционното устройство и необходимостта да преминем към президентска република, не мога да остана на мястото си.

Може да има много недостатъци българската политическа система, парламентарната република - също. Но най-големият недостатък на българската политическа система е нейната силна заблатеност. Докато не отводним политическия терен, дами и господа, ние няма да сме в състояние да се справяме с ефективно решаване на актуалните политически проблеми на България, а ще изправяме българските граждани пред ситуацията да не могат да си обяснят фактите и явленията, които се случват.

Няма нужда никой от нас да използва присъствието на държавния глава, за да си слага наколенки. Може би там, в тази администрация, има "некои" свободни места. (Смях и оживление в залата.) Президентът е социален и вероятно може да поеме социални ангажименти и към такива люде, но докато не отводним политическия терен, ние и днес, гласувайки за това правителство, ще стоим пред същия чудовищен проблем на българската политическа система. (Ръкопляскания от ОДС и НДСВ. Възглас: "Браво, Таня!".)

ПРЕДСЕДАТЕЛ ГЕОРГИ ПИРИНСКИ: Има ли други реплики?

Господин Манолов, имате право на дуплика в рамките на една минута. Заповядайте.

ПЕТЪР МАНОЛОВ (независим): Ще бъде кратък.

Просто исках да кажа, че когато има президентска република, има еднолична отговорност за действията, които се приемат от президента, докато когато има правителство съставено от различни политически сили, има колективна отговорност или по-скоро колективна безотговорност. Това е просто моето виждане за президентската република. Благодаря.

ПРЕДСЕДАТЕЛ ГЕОРГИ ПИРИНСКИ: Благодаря на господин Манолов.

Имате думата, господин Илчев.

СТАНИМИР ИЛЧЕВ (НДСВ): Благодаря Ви, господин председател.

Уважаеми господин президент, господин министър-председател, господа министри, уважаеми колеги! Коства ми допълнително усилие да не се присъединя към този спонтанно възникнал спор за хипотетичното ново устройство на българската държава и да се върна пак върху баналната тема, която ни занимава от няколко часа.

Аз съм един от хората, който през последните четири години многократно от тази трибуна е изразявал съгласия и несъгласия. Излишно е да припомням, че основният процент несъгласия съм изразявал към представители на Българската социалистическа партия. Господин Овчаров ми се усмихва насърчително, защото си спомня в какви кръвопролитни двубои сме влизали в пленарната зала. (Ръкопляскания от КБ и възгласи: "Е-е-е!".)

Колегите от Движението за права и свободи, мисля, без колебание ще ме причислят към тази не особено многобройна група хора, която дори в критични ситуации е търсила по-скоро духа на солидарност с тях и пътя, който е извеждал до взаимно приемливи решения, дори и когато това е изглеждало невъзможно.

Сред десните партии аз също имам - тук разкривам една малка публична тайна, немалко приятели, и естествено няма да кажа техните имена, за да не им създам проблеми с техните политически ръководства.

Друга обаче малка публична тайна, която сега ще разкрия пред вас, е, че съм имал и имам несъгласия и с колеги от Национално движение Симеон Втори. Между другото в момента говоря за най-елементарните механизми, по които демокрацията протича или би трябвало да протича.

Мисля, че бъдещото правителство, което без съмнение ще избере днес 40-то Народно събрание, няма да загуби, а само ще спечели, ако се придържа към една повишена самокритичност вътре в своите собствени редици, както и в рамките на релацията Народно събрание - кабинет.

Само след броени дни новите министри, повечето от тях, които днес са между нас, ще седнат и все по-често ще седат на тези места. Нищо не пречи ние да не им спестяваме острите въпроси така, както различните фракции на опозицията правеха с НДСВ и ДПС по време на отминалия мандат.

Много любопитно би било как действително ще протекат действията на министрите и на министър-председателя след няколко дни в обсега на най-горещите теми, които днес удивително рядко бяха споменати - сделките, проектите, начина на структуриране на бюджета. Дали у някои министри ще настъпи една собствена ревизия в рамките на собствената им терминология, такава каквато предпочитаха да я употребяват? Дали тези от тях, които ще поемат отговорност в рамките на социалния сектор, ще се откажат от твърдението - спомнете си вота за социалната безотговорност на кабинета "Сакскобургготски - Доган", че през последните години българският народ бил обект на геноцид в социално отношение? Дали други министри ще направят ревизия на своя професионален възглед за това какво е изгодно и какво е неизгодно в областта на изграждането на инфраструктурата, на магистрални пътища, на атомни електроцентрали, на реформирането на ВиК-сектора, на приватизацията на административните услуги? Ако това започне да се случва, няма да има значение дали то ще се квалифицира като компромис. Ще има значение дали то се прави по начин, който произвежда обществено благосъстояние.

Тук доста точно бяха очертани очакванията на нашите съграждани. Ако е необходимо да се синтезират в едно очакване, то би могло да се определи като очакване за малко по-добър начин на живот. Ако новият кабинет успее да придвижи страната като цяло към една по-висока степен в нейното социално и материално благополучие, аз мисля, че трябва да спестим част от критиките, които днес по инерция отправяме.

От тази трибуна аз също съм казвал, подобно на колегата Любен Дилов, че не бива чак толкова неистово да следваме постулатите на своите партийни централи. Дори веднъж оприличих парламентарно представените партии в предишния парламент на бойни политически машини (БПМ), през амбразуриите на които ние ежедневно се прицелвахме един в друг и понякога стреляхме на живо. Това няма да бъде възможно естествено да се преодолее и днешните разисквания го доказват. Но ако повече хора полагат старание в тази посока резултатът ще бъде по-добър.

Слушах с изключително внимание изказването на господин Каракачанов. Мисля, че в редовете на Българския народен съюз съществува потенциал точно за такова поведение. Не е задължително

непременно директно чрез гласуване да подкрепят един или друг акт на правителството, един или друг законопроект. Достатъчно е да поддържат тази атмосфера на относителна поносимост, в резултат на която продукцията на 40-то Народно събрание да бъде не само статистически измерима, но и социално приложима.

Между другото, когато навлизаме в зоната на етническите и междуетническите отношения, представи и идеи, ние пропускаме големите уроци на историята. Няма как членовете на ВМРО да не знаят, напротив, вероятно по-добре от всички нас знаят, че един от великите войводи на ВМРО - войводата Сандански, начело с 200 четници в най-критичният период от реформирането на Отоманската империя приема поканата да помогне на младотурците, влиза в Цариград и на него е поверена една от критично важните позиции в столицата на империята. Никой в историята на тази организация не е обвинявал Сандански за това. Наричали са го свиреп и жесток човек, федералист, който се е отклонявал от правата вяра в организацията, но за това негово по-скоро политическо отколкото военно решение той не е бил упрекуван. Това показва, че на Балканите, а България не прави изключение от тях, онова, което е привидност, понякога представлява строга реалност и обратното - реалности, които определяме като строги реалности, понякога са една фикция, което означава, че е безсмислено да затываме в това кой точно какъв е, кой в какво отношение със своите избиратели е. Нали избирателите са автономни?

Впрочем, във връзка с твърдението, че избирателите са предположили тази ситуация, в която влязохме след 25 юни, аз изразявам решително несъгласие. Няма регистрирани случаи, когато групи избиратели да са се наговаряли как да гласуват, така че БСП да вземе само 82 мандата вместо 100 или НДСВ - 53 вместо мечтаните от нас 87. Няма такава ситуация, която да може да бъде разгадана и тогава, и сега, и в бъдеще, което означава, че въображението, усилията и предпочитанията на избирателите очевидно на 25 юни привечер са били изчерпани, което пък означава, че от този момент нататък сме били на ход ние.

Какво да направим като за този един-единствен ход ни е било необходимо време?

Господин Станишев знае, тъй като предполагам е изучавал Клаузивиц в Школата за икономически науки и политически науки в Лондон. Клаузивиц създава теорията за екстремата. Най-елементарно той описва това състояние от военна гледна точка като ситуация, в която критичната точка е достигната, ресурсите са мобилизирани, цялата субординация на материалния и на духовния фактор е в пълна мобилизираност и трябва да се премине отвъд тази точка. Връщане

назад не може да има. Очевидно вчера и оня ден българската политическа екстрема, според теорията на Клаузивиц беше достигната. Оттук-нататък ние можем да се опитваме да разжалваме генералите, които ни доведоха до екстремата, или да правим промоция на нейните ефрейтори, тъй като в тази ситуация имаше и ефрейтори, и генерали, но все едно. Ние сме и протагонисти, и жертви на тази ситуация.

Навремето аз преувеличих, като по време на кризата за “Булгартабак” казах за тогавашното положение, че то представлява мегаситуация. Сега, от днешна гледна точка, то е било един шлагер. Мегаситуацията настъпи през юни и през юли, и сега в първите седмици на август, и няма друг, който да я разреши освен 240 души в 40-то Народно събрание.

Искам да пожелая на новия кабинет нещо по-различно от тривиалните пожелания да бъде фокусиран върху насъщните нужди на българското общество. Той и затова се избира - да бъде фокусиран върху тези нужди. Искам да му пожелая нещо, което би било разбираемо. Ако си спомняте притчата в един от романите на Чингиз Айхматов, той описва там съдбата на едно малко племе, от което най-често съседните силни племена взимали военнопленници. Военнопленниците били подлагани на една дива и болезнена процедура, в резултат на която загубвали паметта си, но оставали живи и от тях ставали идеалните войници. Това племе обаче никога не изчезвало колкото и да било малтретирано от неговите съседи. Винаги от военнопленниците, с уж изтрита памет, някои се връщали в родните огнища. Това били хората, които оцелявали като съхранявали част от своята памет. През цялото време на болезнената процедура по умъртвяването на тяхната памет си повтаряли кой както реши по няколко ключови думи - например: кон, слънце, вода, меч, шатра, вятър, брат. Повтаряли ги докато срещнат човек, който да разбере тези думи, които те механично произнасяли.

Искам да пожелая на бъдещия кабинет да не загуби нито една своя клетка, в която е съхранена паметта за пътя, по който са вървели, за да стигнат до този кабинет. Ключовите думи за БСП очевидно биха били: “Равен старт, социална отговорност, социално равенство”, може би. За НДСВ ключовите думи, както и предполагам за ДПС биха били: “Толерантност, субсидиарност, примат на интересите на личността над интересите на обществото, на общността” и т.н.

Нека, с други думи, министрите запазят своя цвят, своя стил и работят в рамките на една програма, която, ако в тази пленарна зала получи зелена светлина, ще бъде програмата, която сигурно ще се осъществи без значение за една, две или четири години. Благодаря ви. (Ръкопляскания от БСП, НДСВ и ДПС.)

ПРЕДСЕДАТЕЛ ГЕОРГИ ПИРИНСКИ: Благодаря на господин Илчев.

Има думата за реплика господин Абаджиев.

ДИМИТЪР АБАДЖИЕВ (ДСБ): Благодаря Ви, господин председател.

Уважаеми господин Илчев, вярно е, че българските избиратели не седят и не правят сметки кой колко мандата ще има, но е вярно и друго, че те все пак, и това е добре, гласуват за основни политически послания. Те гласуват и за това дали една партия ще прави правителство и ще бъде в коалиция с друга партия. Те са гласували за вас и за това, защото вие обещахте и вашият лидер обеща, че няма да прави правителство с Българската социалистическа партия, която е провалена. Вие, правейки това правителство, трябва да признаете пред тях, че излъгахте неколкостотин хиляди души и че техните гласове ги взехте и ще ги занесете на "Позитано" 20. Благодаря Ви.

ПРЕДСЕДАТЕЛ ГЕОРГИ ПИРИНСКИ: Има ли други реплики, уважаеми дами и господа?

Заповядайте за дуплика, господин Илчев, имате 3 минути.

СТАНИМИР ИЛЧЕВ (НДСВ): Господин Абаджиев, съжалявам, че ме връщате към езика на баналните конкретни неща, които са част от миналото вече. Някой тук от тази трибуна каза, не аз, че хубавите неща са трудни. Аз бих продължил, че трудните неща са важни. И когато трудните неща са важни, трябва да се постигнат. Вие ме упрекнахте, един вид, че сме постъпили хубаво, когато сме формулирали в разгара на кампанията едно послание и много лошо, задето правим цялостна негова ревизия днес.

Но аз ви казвам, че хубавото и лошото са категории на естетиката, господин Абаджиев, както и доброто и лошото на етиката. В реал-политиката не става дума за естетически и за етични категории, господин Абаджиев. И когато аз съм говорил на моите избиратели и им казах чия алтернатива сме на 29-о място, а на първите 28 места подреждах онова, което според мен и тогава, и сега, и догодина, живот и здраве, ще бъдат действителните приоритети. На габровските избиратели на НДСВ, които биха сумарно трите сини партии с 2100 гласа, аз им казах, че най-важното е да има тунел под "Шипка". Второто важно е да се реализира проектът "Централен Балкан" и госпожа Евдокия Манева частично ме подкрепи. Третото, четвъртото и петото, и на 29-о място аз им говорих за теорията на водене на една предизборна кампания, която започва и свършва и след това идваме отново в реалния живот. Благодаря ви. (Ръкопляскания от НДСВ, КБ и ДПС.)

ПРЕДСЕДАТЕЛ ГЕОРГИ ПИРИНСКИ: Благодаря.

Думата има господин Праматарски.

АЛЕКСАНДЪР ПРАМАТАРСКИ (ОДС): Уважаеми господин председател, уважаеми господин президент, уважаеми господин министър-председател, дами и господа народни представители, господа министри! В един такъв дебат, който се провежда днес, аз лично очаквах да има малко повече настроение и малко повече емоции, защото все пак, както се очертава, в България ще има най-накрая, след 50 дни безсмислени пазарлъци и разговори, някакво правителство. Учудвам се много, че не виждам това настроение в днешната пленарна зала, въпреки ентузиазмът, с който господин Станишев ни убеждаваше защо, видите ли, ще направят правителство - не защото са спечелили, не защото са най-голямата парламентарна сила, а затова защото България е пострадала от наводнения, от бедствия, няма кой да се погрижи. Това означава, че се съдържа една оценка за сегашното правителство, че то не се е справило със ситуацията. Ние ще бъдем свидетели на много такива парадокси в този парламент, защото, когато се говори за създаване на правителство, аз и предния път го казах, много е важно да се отговори на три въпроса: кой го съставя, кой е министър-председателят, кои политически сили застават зад него, каква е структурата, програмата на правителството, даже не бих казал персоналният състав. На част от тези въпроси ние получихме отговори, обаче в следващите месеци предстои да получим най-важните отговори на въпроси, които витаят в българската общественост, и това дали ще бъдат задавани или не в тази зала съвсем не означава, че лидерите на тази новосформирана коалиция и министър-председателят, и министрите не трябва да дадат отговори.

Най-големият въпрос е дали въобще се случва нещо ново? Не, нищо ново не се случва в българския парламент и нищо ново от проваления първи мандат на левицата. Не е ново, защото и през последните четири години Българската социалистическа партия, макар и през задния вход, участваше в управлението на страната, така че би следвало да поеме част от тази отговорност. Сега връщате жеста на Национално движение Симеон Втори и единственото положително е не това, че ще има правителство от тези три формации, а че най-накрая паднаха маските, господин Овчаров.

На цялата българска общественост стана ясно, че БСП и НДСВ не могат да бъдат алтернатива една на друга и те не са алтернатива една на друга, макар да ни убеждават от тази трибуна различни оратори от левицата и от Движението за права и свободи. Подобни призови се чува и от господин президента - да се забравят политическите различия и дайте всички да работим за България. Наистина много добри намерения и много добри думи. Тогава когато обаче довчерашни опоненти се прегръщат един друг, означава нещо много просто - че в българския

парламент няма принципи, няма правила, а всичко е в името на едно нещо - на всяка цена във властта. Ето, тази всеядност политическа е големият риск пред българския парламент - че на всяка цена, независимо от това, че има дълбоки различия, които проличаха включително и в думите на последния оратор господин Илчев, все пак е възможно да се създаде правителство. Аз обаче дълбоко се съмнявам, че това правителство е в името на България, това правителство е в името на защита на някакви интереси. Големият въпрос е този: каква е цената на тази коалиция? Каква е цената, за да се създаде това правителство? Трябва да се дадат много ясни отговори.

Българската социалистическа партия трябва ясно да каже, ако иска, разбира се, за собствените избиратели, но на българското общество, че след като поема управлението на страната, дай Боже тези добри намерения, които бяха заявени от бъдещия министър-председател, да са искрени, какво обаче се случва с всички тези обещания, които бяха направени - обещания за ревизия на досегашното управление? Ще има или няма да има такава ревизия? Ще има ли ревизия на сделките или няма да има? Ще има ли ревизия на цялостната политика на това управление или това също включва в онази формула на консенсус, тоест, ако НДСВ не е съгласно, няма да има ревизия? Тогава какво сте обещавали на своите избиратели е едно, какво обаче очакват българските граждани?

Ще има ли преоценка на досегашната политика? Господин Симеон Сакскобургготски също трябва да даде отговори на подобни въпроси: каква е цената на това цяла една парламентарна група, в която явно има доста несъгласия, някои от тях бяха публично изявени, да подкрепи Социалистическата партия и идването ѝ на власт? Цената не са няколкото министерски места. Аз дълбоко подозирам, че цената е някаква друга. Няма да бъде коректно, ако Вие не се опитате да дадете някакъв смислен отговор пред българските граждани. Иначе още със старта на това правителство ще бъде фалстарт. Това много скоро и ясно ще си проличи. Няма как хора, които са иначе десномислещи, да подкрепят ляво управление. Или не са такива и затова подкрепят ляво правителство, или наистина е вярна тезата, която някой от ораторите каза - за какво тогава се правят избори. Можеше да спестим на избирателите целия този цирк и да продължи предишният парламент, просто да се сменя само министър-председателят Симеон Сакскобургготски от Сергей Станишев.

Обединените демократични сили бяхме обвинявани за един клип в нашата предизборна кампания, който показваше как сегашният министър-председател се претворява в образа на бъдещия министър-председател. Вярно, сбъркахме, Вие не се претворихте, а Вие се

прегърнахте с Българската социалистическа партия да ѝ гарантирате едно управление на страната. Това е Ваше право, разбира се, но е въпрос на избор и на морал.

Затова не се учудвайте, уважаеми господин Саксбургготски, когато народът говори много просто: след царя идват комунистите. Този път не след Вас, а с Вас идва Българската комунистическа партия. Колко е реформирана е неин проблем.

Проблемът за страната обаче е, че това нямаше да се случи, ако такава подкрепа не беше дадена. Затова поставям въпроса за цената. Или може би цената пък е за подкрепа в следващите президентски избори? Или пък цената е личната неприкосновеност? И на имотите също.

Българската социалистическа партия, господин Станишев, ще отговори ли на всичките тези закани, които Вие лично сте отправяли от тази трибуна за така наречените царски имоти? Или вече това е неудобна тема и се сваля от дневния ред?

Всички тези въпроси, които поставям, не са въпроси, за да се заяждам. Това са въпроси, на които българската общественост трябва да получи отговори, за да стане ясно има ли в българския парламент новопартийна парламентарна демокрация или няма? Или призивите на тук неизвестни на мен господа за президентска република не са случайни? Утре може би да излезе някой на трибуната и да говори за това, как може този парламент да върне монархията? Явно всичко е възможно.

Но ако вие не дадете отговори и БСП, и НДСВ за цената на този политически съюз, отговор трябва да дадат много скоро избирателите на едни предсрочни парламентарни избори. Няма как една такава коалиция да бъде успешна, още повече, че тя стартира при неясни параметри на сключени споразумения. (Реплика от народния представител Румен Овчаров.)

Господин Овчаров, виждам че сте много нетърпелив, ще станете министър на икономиката и енергетиката, но от това по-хубаво на страната няма да ѝ стане. Ние знаем Вашия огромен професионализъм и опит в правителството на Жан Виденов, когато също бяхте министър на енергетиката.

РУМЕН ОВЧАРОВ (КБ, от място): Е, и?

АЛЕКСАНДЪР ПРАМАТАРСКИ: Смятам, че опитът е трагичен.

РУМЕН ОВЧАРОВ (КБ, от място): И какво му е трагичното?

АЛЕКСАНДЪР ПРАМАТАРСКИ: Това показва, че наистина Българската социалистическа партия от времето на Жан Виденов не се е променила. И вие до ден-днешен не си давате сметка, че точно вашето управление докара страната до национална катастрофа! Ако сега със

същия този оптимизъм поемате управлението, аз съм почти сигурен, че резултатът няма да бъде по-различен. Затова обаче приключвайки искам да заявя, че това управление няма наистина шанс да бъде успешно, никакъв шанс няма. Едно управление, което не почива на ясни параметри, на ясна програма, на принципи, а на сделки, договорености, компромиси, означава, че вие предварително сте обречени на провал. Жалко е, че провалите на Българската социалистическа партия винаги са провали и на страната. Ето това е голямото съжаление, което всички днес изпитваме.

Затова погледнете в тази зала и вижте вашите нови коалиционни партньори - няма усмивки по лицата им, няма ентузиазъм и няма как да има! (Оживление и реплики от мнозинството.)

Защото и тях насила ги карат да сключват този съюз. Благодаря за вниманието. (Ръкопляскания от ОДС.)

ПРЕДСЕДАТЕЛ ГЕОРГИ ПИРИНСКИ: Има ли реплика към господин Праматарски? Няма.

Думата има народният представител Борислав Китов.

Заповядайте, господин Китов.

БОРИСЛАВ КИТОВ (БНС): Уважаеми господин председател, уважаеми господин президент, господин министър-председател в оставка, уважаеми колеги! Вече няколко часа имам чувството, че гледам нова серия на един стар филм. Разбира се, като че ли участниците в него нямат този ентузиазъм, който имаха преди двадесет дни. Разбира се, момчетата вдясно с черните ленти излязоха, но така или иначе си задавам въпроса: какъв беше смисълът двадесет дни по-късно да се случва това, което ще се случи днес? Този въпрос, между другото, възниква и търси обяснение в доверието, с което това правителство ще стартира. За мен е учудващ фактът днес заедно да седят хора, част от които преди 20 дни бяха най-бурно протестиращите против почти същия кабинет. Разбира се, ясно е, че 20 дни са много нещо и човек може да променя позицията си, въпреки че не го намирам за много редно, след като твърдят, че лидерът ѝ е гарант за европейското бъдеще на България, лесно да се откажеш от него.

Но така или иначе доверието е необходимо, дори на най-добрата програма, защото съм убеден, че програмата на това правителство наистина направи крачка напред най-малкото в отношението, че се опитва да приема мнение от други политически сили. Но за да се изпълни и най-добрата програма, пак бих искал да повторя, трябва да има доверие. И дали ще бъде записано, че нещата ще се правят с консенсус или не, то доверието е нещо, което или го има, или го няма. Някой ще каже, че се гради, но веднага ще дойде контрааргументът, че то е и загубено, що се отнася до отношенията между партньорите,

управлявали четири години страната, а именно Национално движение Симеон Втори и ДПС.

Така или иначе ще бъде необходимо да се отговори на тези въпроси, защото в противен случай възниква въпросът дали наистина целта не е друга. И тук не мога да не се обърна към представителите на Коалиция за България за да кажа, че ще изискваме и ще търсим от вас да изпълните обещанията си, които поехте за ревизия на някои неща от миналото управление, визирам както имотите на министър-председателя, така и някои сделки, по които българското общество чака отговор. Може да се окаже, че всичко е законно, може да се окаже, че е законно, но не е целесъобразно. Така или иначе българското общество чака. Мисля, че няма кой да оправдае Коалиция за България, ако не направи всичко възможно дори и в тази конфигурация да отговори на интереса в нашето общество по отношение на тези неща.

Така или иначе днес наистина дебатът е вял. За съжаление много малко се говори за програма, за гаранции, че тази програма ще бъде изпълнена, малко се говори и за структурата, дали е най-удачна или не, но след 50 дни ходене по мъките може би и това е нещо естествено.

Мисля, че при създалата се ситуация, уважаеми колеги, българският парламент и българското общество можеше да се опитат да намерят нова форма. Не съм съвсем убеден, разбира се, че формулата, която предлагаше Българския народен съюз, беше най-удачна. Но тя беше един опит да се изведат приоритетите на страната пред скоба, да се оставят част от политическите различия именно заради интересите на страната в период, в който изпълнението на тези интереси е изключително важно.

Ние не отричаме правото на всяка една политическа сила да отстоява своите виждания, да преценява дали нейното участие или нейният лидер е гарант за изпълнението на тази програма. И както само преди малко казах, вие видяхте, че вече една от политическите сили се отказа от своя лидер, за да бъде той гарант на европейското бъдеще на страната. Винаги съм смятал, че не толкова лидерите, а участието на самите политически сили е гаранция за изпълнение на поетите ангажименти.

Ние, както казаха и моите колеги, няма да подкрепим този кабинет. Разбира се, ще дадем тези сто дни толерантност, ще продължим да изискваме поетите ангажименти и в програмата, и в предизборните обещания да бъдат изпълнени. Можете да бъдете сигурни, че що се касае до европейското бъдеще на страната, що се отнася до необходимите законопроекти, свързани с положението в страната и с европрисъединяването, ще ги подкрепим, за да може наистина да има още по-голям консенсус по тези неща. Струва ми се, че

беше пропусната една възможност този парламент да направи крачка напред в политическата и коалиционната култура на съвременна България. Благодаря ви.

ПРЕДСЕДАТЕЛ ГЕОРГИ ПИРИНСКИ: Благодаря.

Има думата госпожа Мария Капон.

МАРИЯ КАПОН (ОДС): Уважаеми господин председател, уважаеми господин министър-председател в оставка, уважаеми господа министри в оставка, уважаеми колеги, уважаеми гости! Аз съм против това правителство на БСП и коалиционните му партньори, не защото десницата е способна да формира стабилна алтернатива днес, а защото сме тук, за да казваме истината.

Истината е, че днешният кабинет е кабинет на съгласението, а не на съгласието. Истината е, че с този кабинет беше направен най-големия компромис с волята на избирателя. Ако политиците вляво от центъра бяха загрижени за страната и загубеното време, със сигурност щяха да подкрепят първия мандат на Вас, господин Станишев. Ако политиците вляво от центъра бяха загрижени за перспективата на България, щяха да подкрепят втория мандат и пак да го дадат на Вас, господин Станишев. Но те не го направиха.

Ще си кажете: много сложни са преговорите. Но за какво, уважаеми дами и господа? - за политика или за пазарлък, или просто за постове? Защото за 45 дни никой не чу за каква политика се преговаря - за социалните илюзии и пенсиите на БСП, или за данъчните облекчения и икономическия растеж на НДСВ. Кой път на развитие избрахте вие, от мнозинството? Колко пари похарчихте в рамките на два месеца да си обяснявате, че сте алтернатива едни на други. Срещу какво примирихте тези две алтернативи, НДСВ и БСП? Как ще потърсите отговорност за безотговорното управление на кризата около наводненията в страната на другия си партньор? Кой ще разследва всъщност сделката за автомагистрала "Тракия" или ще се окаже, че сте се разпределили на всеки километър?

РЕМЗИ ОСМАН (ДПС, от място): Ти, Мария, ще го разследваш.

МАРИЯ КАПОН: Добре го е казал Айнщайн: "Такава е природата на човека - ежедневните интереси да оказват по-силно влияние върху него, отколкото най-ужасните перспективи на утрешния ден".

Защо днес всички си занимават със спогодбата около един списък с имена и се подиграват на жалките попълнения, които изтърваха последния звънец от БНС, а не говорят за това какво управление ще предложат на България? Та нали за това сме тук, в този парламент? Ще наваксаме ли закъснението за Европа? Ще осигурим ли прехрана и домове на бедстващите? Ще има ли зърно и хляб през зимата след тази

реколта? И колко стотин работни места ще отвори БСП? С колко ще вдигнете пенсиите, господин Станишев?

МИХАИЛ МИКОВ (КБ, от място): Четете програмата!

МАРИЯ КАПОН: Когато НДСВ включи преди четири години червени министри в управлението си, господин Сакскобургготски, Вие ги обявихте за експерти. Аз си мисля, че господин Станишев може да обяви за експерти днешните министри от страна на НДСВ. Господин Сакскобургготски, аз си задавам въпроса: кога казвате истината? Не искам да употребявам думата "лъжа". Когато обявихте, че няма да подкрепите и участвате в червено правителство, или днес, когато се подписва застраховката за имотите Ви? Може би днес някой наистина трябва да пусне този клип, за който казваше господин Праматарски, когато наистина господин Сакскобургготски се превръщаше в господин Станишев. Ние вече сме свидетели на това. (Шум и реплики от КБ.)

Но аз си задавам въпроса: на кои принципи служите? Или както е казал великият Марк Твен: "Принципите са в сила, когато са добре нахранени". Нали така, господин Станишев? (Ръкопляскания от ОДС.)

ПРЕДСЕДАТЕЛ ГЕОРГИ ПИРИНСКИ: Благодаря.

Думата има господин Николай Михайлов от Парламентарната група на Демократи за силна България.

НИКОЛАЙ МИХАЙЛОВ (ДСБ): Господин председател, уважаеми народни представители! Аз имам чувството, впрочем убеден съм, че това чувство имат мнозина от вас, политическите думи на българския парламент днес имат слаба ефективност. Те предизвикват до голяма степен досада и нещо още по-особено, което ми се иска да цитирам. Те се преценяват като една неизбежна ритуализация - нещо, заради което парламентарният театър съществува и без което не може, ще трябва да го преживеем и днес, но всичко е решено. Правителство ще има. Сериозните хора на българската политика са взели мерки този проект да бъде реализиран и това е вярно, така ще бъде.

Само че интуицията на широкия свят, българската публика си дава сметка за това, което тези сериозни хора имат усещането, че скриват и се надяват, че го правят успешно. А то е, разбира се, същинските мотиви и обстоятелствата около процеса на формиране на тази коалиция. Клише е да се каже, че това е коалиция на подменения вот. Няма смисъл това да се говори, това е очевидност! Аз присъствам наистина на много интересни, похвални и бих казал в отделни моменти и бляскави усилия да бъде аргументирано ставащото. То минава основно през литературата, високата риторика на господин Илчев например е пленителна, казвам това без ирония. Господин Любен Дилов също се постара и до голяма степен преуспя! През литературата може да бъде аргументирано това, което става в тази зала днес, през политиката - не!

Сериозно погледнато, това не може да стане с политически аргументи. Защо? Защото този парламент и политическите партии в него получиха своята валидност в резултат на едно усилие, което се нарича предизборно. В процеса на една кампания бяха произнесени думи, зад които стояха, такава е презумпцията, реални политически субекти, тела на политическа сериозност, а не хора, които играят една безчестна игра, тук думата “безчестна” е уместна. Аз съм абсолютно сигурен, че всеки народен представител от Националното движение Симеон Втори е говорил какво България ще понесе, ако на власт дойде техният днес коалиционен партньор Българската социалистическа партия. Аз съм сигурен, че българските социалисти са се постарали да кажат, че това е управление на шеметна корупция. И те са казали на своите избиратели нещо скъпо на всяко ляво сърце: ние ще направим всичко възможно тези престъпници от управлението да получат своето.

ЕМИЛИЯ МАСЛАРОВА (КБ, от място): Всички сърца са отляво.

НИКОЛАЙ МИХАЙЛОВ: Аз помня на един телевизионен дебат във Варна, където имах удоволствието да бъда, ако не редом, в едно студио с един от кандидатите на левицата - господин Петър Димитров. Той имаше много автентично, много бих казал отново по ляв начин разтерзано, патетично прогневяване за начина, по който се държи фамилията Велчеви по Черноморския бряг и разбира се, че се заканваше да направи това, което днес ще се откаже да върши оттук нататък. Дума няма да бъде произнесена за наследството на това управление, за което може да се каже твърде много.

Това подмяна на вота ли е, уважаеми дами и господа? Това не е подмяна на вота. Това даже не е и лицемерие. Това е нещо...

РАМАДАН АТАЛАЙ (ДПС, от място): Какво нещо?

НИКОЛАЙ МИХАЙЛОВ: Сега ще кажа. Това е нещо, което много дълбоко уязвява морала не на политическата класа, да не говорим за този морал, нека не бъдем деца, морала на българския гласоподавател. Политическата система е болна от този тип предателства. Политическите представители на електоралните тела са много далече в светосферата, те са се откъснали от тях и, разбира се, нямат общо оттук нататък. За това говорим. Това е мъчно да се понесе.

Ние ще трябва да кажем следното. Че коалициите са висша политика, да, това чух да се казва отляво, но при едно фундаментално условие - това трябва да бъдат коалиционни усилия и коалиционни резултати между твърди политически тела, а не между ликвидни втечнени субстанции.

Ние в около 50 дни ще си дадем сметка, че НДСВ много мощно прилича на БСП, БСП - на НДСВ, и всички, разбира се, вкупом - на ДПС. Защо? Защото са се устремили към това пусто политическо място,

наречено български политически център - доганизираната територия, в която всичко се договаря. Договорили сте и това, което оттук нататък ще има да става, само че ще ви бъде трудно да поддържате сложната хармонизация на интереси - условие, без което тази коалиция няма да може да приключи мандата си. Има прогнози, бяха направени в тази зала, че тази хармонизация ще претърпи крах. Нека ми бъде позволено да направя същата прогноза.

Искам накрая да кажа следното. Госпожа Мингова, която има авторитет в това Народно събрание, защото изглежда почтен и компетентен човек, заяви с една доловима болка: "Ние няма да се предадем". Че кой ви е обвинил? Да не би да преживявате сложни чувства по този повод? (Оживление.) Как да ви се помогне? Няма да бъде лесно. Аз помня края на усилията за реализация на първия мандат - ваши говорители да съобщават от малкия екран, че 90 на сто от Парламентарната група на НДСВ са срещу коалиция с БСП. Вие на онзи етап преживявахте нещо като потрес от тази перспектива да се доближите плътно до собствената си антитеза. Така я преживявахте тогава. Нали бяхте алтернатива на БСП? Сега ускорено, мълниеносно сте в съюз. Съюз на какво? На дълбокото убеждение или на някакъв тип политика, която се нарича висша, за да не бъде наречена порочна. Това е много болезнено за българския политически контекст. Без всякакво съмнение ще се плати цена.

Накрая казвам следното на господин Камов. Опитът му да обяви, че Коалиция "Атака", която не присъства тук, като дясна политическа формация и да ни призове да се извиним или да се разграничим от това, което тя представлява в този парламент, е абсолютно нелеп, провокативен и, бих казал, пошъл. Господин Камов, "Атака" принадлежи на собственото ви бюрократично политическо начало. "Атака" е оттам, откъдето сте вие. "Атака" е от екстремната разядосана левица, на която всеки комсомолец беше обучаван. Това е вашата собствена политическа емоционалност, капсулирана дълбоко, скрита. Сега сте елегантен европеец социалист, така да се каже, от висока проба. Въобще не си въобразявайте, че "Атака" е десница. "Атака" въобще не знае какво е. Това е едно движение, което желае да работи основно през ресурса и инструментите на политическия скандал. "Атака" е в перманентна криза, защото няма ресурс, извън скандализацията на парламента. "Атака" е за аморфна, неясна, дифузна справедливост, на която Вие лично разчитате по типология. "Атака", между другото, е разположена в последните редици на собствения ви блок. "Атака" е при вас.

РЕПЛИКА ОТ КБ: Там е "Защита".

НИКОЛАЙ МИХАЙЛОВ: И вие обичате тази "Атака", но нямате политическа храброст да споделите симпатията си публично.

Господин Камов, забравете “Атака” да принадлежи на българската десница. Не принадлежи!

Ние ще бъдем опозиция на тази коалиция, защото тя е порочна и защото тя ще се нуждае от нашите опозиционни усилия. Впрочем би било много нелепо да желаем на всяка цена провал на това управление. Аз лично не го желая. Аз си давам сметка, че този ниско паднал политически ресурс трябва да реализира базови цели на българския политически живот. Пожелавам на това управление да успее. Казвам, че много се съмнявам. Споменах прогнозата си. Оттук нататък ще разговарям от тази трибуна с твърд опозиционен глас. Благодаря ви. (Ръкопляскания от ДСБ.)

ПРЕДСЕДАТЕЛ ГЕОРГИ ПИРИНСКИ: Има ли реплики?

Заповядайте, господин Камов.

НИКОЛАЙ КАМОВ (КБ): Уважаеми господин Михайлов, нямах честта да познавам вашите позиции до момента, но Вие отделихте достатъчно внимание на моята теза и отбелязвате напредък. Вие направихте това, към което Ви призовах - започнахте да се разграничавате.

Що се отнася до “Атака”, неформалният принцип е къде в залата е разположена тя. Направете си труда да направите справка с позициите на всички сходни на “Атака” феномени в западноевропейския политически спектър и ще намерите много общо, да не кажа 100-процентово припокриване на всички ксенофобски, расистки, стигащи до фашизъм изявления с европейската крайна десница. Дали това ще е Лъопен или ще е някакъв друг представител, това няма значение. Вие ще намерите тези позиции там - в крайното дясно. Подписвам се: нищо лявоевропейско няма в позициите, които изразява “Атака”.

Положително е това, което направихте току що - разграничението, но останалото трябва да довършите. “Атака” е крайната българска десница и тя е заплаха за демократичните принципи в този парламент.

РЕПЛИКА ОТ ОДС: Само офицерите на ДС.

ПРЕДСЕДАТЕЛ ГЕОРГИ ПИРИНСКИ: Има ли други реплики?

Заповядайте за дуплика, господин Михайлов.

НИКОЛАЙ МИХАЙЛОВ (ДСБ): Господин Камов, бъркате - това е неосведоменост. Не е вярно това, което казвате. Вие няма да търсите “Атака” - прецедентите на това движение в европейската левица, няма да ги намерите там, то е ясно. А и ние няма да отидем да ги търсим там, защото знаем, за разлика от вас, че корените на този феномен не са в Европа. Корените са в Русия. (Ръкопляскания от ДСБ.) Вие ще трябва да се запитате, да направите усилие да разберете какво означава идеологията на Жириновски, на Едуард Лимонов, на Александър Дугин, какво означава червено-кафявият феномен тъкмо в Русия. Това много

сложно, бих казал, коалиционно явление между червеното и кафявото - вие имате вкус към коалицията, учете целия спектър на тези възможности да се съюзяват коалиционно.

Много далеч, екстремно, в полярните противоположности ще намерите и това, което се опитва да бъде "Атака". Впрочем някой добави, докато се връщах към трибуната, че това движение е наситено с офицери на българска Държавна сигурност отпреди 1989 г. Това нещо не ви ли говори? (Реплика от народния представител Александър Паунов.) Генезисът на "Атака", ще се повторя, е от разяреното ляво, от тези националисти на българския репресивен апарат, които се наричат традиционно патриоти. Те са ксенофоби, те имат ярост към тези български народни представители срещу мен, които ме гледат недоверчиво. Те не знаят самите, че основните им опоненти от името на "Атака" принадлежат на собствения им корен, на собствената им принадлежност към тези служби. Впрочем може би това е и отговор на моя въпрос, има някакво странно родство между ДПС и "Атака". Може да бъде помислено това, може, може. (Оживление.)

РАМАДАН АТАЛАЙ (ДПС, от място): Скоро ходил ли си на лекар?

ПРЕДСЕДАТЕЛ ГЕОРГИ ПИРИНСКИ: Има думата господин Петър Берон.

ПЕТЪР БЕРОН (КА): Уважаеми господин председател, уважаеми господин президент, уважаеми господин министър-председател в оставка, уважаеми господа министри в оставка, уважаеми колеги! Аз бях останал с впечатление, че днес сме се събрали да обсъждаме новопредложеното правителство. Оказа се, че обсъждаме "Атака". За съжаление, не съм чак такъв експерт по въпросите на "Атака" като господин Камов и господин Михайлов и не мога да губя парламентарно време тук да разказвам за тази организация. Но има къде да се разкаже повече за нея и да се види какво точно представлява. Имаше хора, които бяха убедени, че предстоят нови избори. Аз бях от другата категория хора, които бяха убедени, че правителство ще има, защото ортаците винаги ще се споразумеят помежду си. Винаги ще се споразумеят! Да сте живи и здрави, с всички се поздравявам, с всички разговарям, някои от тях дори уважавам, обаче ортаците са си ортаци - хора с общи интереси. Както е казал Маркс, нали тук сме все марксисти, "големи групи от хора, исторически оформили се и обединени от еднакво отношение към средствата за производство", така наречената политическа класа.

Обаче какво се получава? Хората ни гледат отвън и това, господа, ми напомня нещо. Понеже тук много хора показаха голяма ерудиция в областта на литературата, не мога да остана по-назад и аз. Да си припомня края на книгата на Джордж Оруел "Животинската ферма", където прасетата, които са споменавани вече в този парламент, воюват

с фермерите от изключително принципни позиции и са техни много големи врагове. Накрая се споразумяват, сядат в едно голямо помещение на една голяма маса, ядат и пият заедно, а бедните измръзнали животни стоят отвън, гледат през прозореца, местят погледите си от човек на прасе и от прасе на човек и накрая не могат да ги различават вече. Това е класиката.

Сещам се и за едни стихове на Смирненски. Едните казват на другите: “Съдът ще даде отплата на теб и на твоите братя. Отплата ли? Дали пари съдът готов е да брой? Субсидия ли или заем - кажете ни да знаем?”

Така че не си правя никакви илюзии по отношение на това правителство и на неговата програма и все пак му пожелавам да успее. Все пак му пожелавам да успее, защото по мое дълбоко убеждение неуспехът на всяко българско правителство е неуспех за българския народ. Защото постоянно се говори, че еди-кои си ще пропаднат и ще понесат политическата отговорност. Няма да понесат никаква отговорност. Тези хора, които пропадат, включително минали пропаднали правителства, си остават депутати, стоят в опозиция с всичките си бонуси, екстри и други подобни. Те са си богаташи, с хубави коли, с бизнеса си, с различните си други придобивки, а хората страдат. По-добре е да успее българското правителство, защото когато правителството пропадне, то се заменя от друго, въртележката се върти. Единствените български правителства и български парламенти, които са понесли досега отговорност, знаете ли кои са били? Тези, които на 1 февруари 1945 г. бяха изправени до една яма на гробищата и бяха разстреляни, защото са обявили война, защото са направили това и онова. Те понесоха отговорност. Никой от останалите не е понесъл никаква отговорност. Така че вместо да казваме, че сегашните ще понесат отговорност, по-добре да им пожелаем да успеят и да им помогнем, с каквото можем. Благодаря ви. (Ръкопляскания от КБ и ДПС.)

ПРЕДСЕДАТЕЛ ГЕОРГИ ПИРИНСКИ: Има ли реплики на господин Берон? Няма.

Думата има господин Шарков, разполага с две минути.

ВАНЬО ШАРКОВ (ОДС): Благодаря Ви, господин председател.

Уважаеми господин президент, уважаеми гости, дами и господа народни представители! Като лекар искам да ви припомня, че в предното правителство нямаше нито един медик, дори министърът на здравеопазването не беше лекар. Днес на българския парламент се предлага за първи път правителство, в което, за разлика от миналото правителство, има двама лекари. Трима ли са? И един психиатър ако намерите, добре ще станат нещата.

Уважаеми дами и господа, това правителство, което днес си отива, съсипа българското здравеопазване, блокира реформата и остави най-ярката корупционна следа в историята на Министерството на здравеопазването. Успя дори да застраши живота на българските граждани с хронични заболявания.

Понеже някой спомена в залата, че трябва да се гледа програмата, искам да ви кажа какво е записано в тези политически приоритети:

“Въвеждане на минимален пакет от здравни услуги за всеки осигурен български гражданин”. Нима това не е въведено?

“Реформи в системата за здравеопазване с оглед по-висока прозрачност и ефективност на изразходваните средства, реформа на болничния сектор чрез оптимизация на болничната мрежа и приватизация.”

Искам да се обърна не към кандидата за министър-председател, а към един от професионалистите в предлагания кабинет: уважаеми професор Гайдарски, с цялото ми уважение към Вас като български лекар искам да Ви кажа - с тези приоритети нищо няма да стане. Това не са цели и задачи и защото БСП открито лъже, когато говори за приватизация в болничния сектор.

Уважаеми професор Гайдарски, с кадрите назначени от НДСВ в Министерството на здравеопазването и в системата нищо няма да стане, а Вие в тази коалиция няма да имате политическата воля да ги промените.

С това управление на Националната здравноосигурителна каса, за която господин Станишев в своето първоначално изявление каза, че е в състояние на фалит или пред фалит, Касата ще закъса още повече. Това управление също няма да го промените, защото то е резултат на днешната явна коалиция, вчерашната малко по-тайна. Благодаря ви.

ПРЕДСЕДАТЕЛ ГЕОРГИ ПИРИНСКИ: Не виждам желаещи за реплики.

За процедура има думата госпожа Масларова.

ЕМИЛИЯ МАСЛАРОВА (КБ): Благодаря Ви, господин председател.

Имайки предвид, че имаме още твърде много работа и че времето напредва, моля от името на Парламентарната група на Коалиция за България да гласуваме за удължаване на работното време до изчерпване на дневния ред, гласуван за днес, 16 август 2005 г.

ПРЕДСЕДАТЕЛ ГЕОРГИ ПИРИНСКИ: Има направено процедурно предложение. Не виждам противно предложение.

Моля, гласувайте предложението направено от госпожа Емилия Масларова.

Гласували 167 народни представители: за 160, против 4, въздържали се 3.

Предложението се приема.

Няма постъпили други заявки за изказвания при мен, уважаеми дами и господа. Има ли такива? Не виждам.

Госпожа Михайлова иска думата. Заповядайте.

ЕКАТЕРИНА МИХАЙЛОВА (ДСБ): Уважаеми господин председател, господин президент, господин министър-председател, уважаеми колеги народни представители!

Странен дебат има днес в българския парламент. Аз взех и държа в ръцете си два указа на българския президент. В двата указа пише едно и също нещо. Има малки разлики. Разликите са в датите и номерата. И от двете страни пише: "Указ. Постановявам, предлагам на 40-то Народно събрание да избере Сергей Дмитриевич Станишев за министър-председател на Република България". Единият указ е № 244 от 24 юли 2005 г., а другият е от 15 август т.г. с № 268.

Странни неща стават в българския парламент. Странни неща се случваха до този момент в българския парламент. Аз си спомням дебата по първия указ. Спомням си какво говориха парламентарните групи. Спомням си, че имаше една парламентарна група, която се обяви категорично срещу мандат на Социалистическата партия и това беше НДСВ. Спомням си също така, че по време на предизборната кампания на 6 юни 2005 г. лидерът на тази политическа сила Симеон Сакскобургготски във в. "24 часа" казва: "Ние не бихме подкрепили мандат за управление на БСП, нито правителство ръководено от Коалиция за България".

Смятам, че сме длъжни да припомним това, което са говорили лидерите по време на кампания; това, което са правели политическите сили, защото днес най-вероятно ще се избере правителство, но това правителство, което ще се избере е правителство на подменения вот, на многото лъжи, на многото неизпълнени обещания - неизпълненото обещание на БСП за промяна. Вие говорихте за промяна. Искате хората да гласуват за вас, за да промените нещата, за да проверите сделките и далаверите, които са вършени при предишното управление.

Вие, господа от НДСВ говорехте, че сте алтернативата на БСП, а днес - брак! Брак по сметка, на който кумува президента, разбира се, който беше произведен от Ахмед Доган и Движението за права и свободи.

Вие, дами и господа от НДСВ и Вие лично, господин Сакскобургготски, направихте да се случи днес социалистическо правителство да се гласува, защото Вие казахте: "Ние ще подкрепим за министър-председател не друг, а лидера на БСП". От Вас зависеше кой

ще бъде министър-председател на това правителство и Вие казвахте - на БСП, неговият лидер.

Вие сам знаете колко важен е министър-председателят на едно правителство. И затова НДСВ пък услужливо предложи за министри в бъдещия кабинет лица, които са близки до БСП - дали като произход, дали като виждане, дали като биография, бивши членове на БКП, партийни секретари или просто израсли сред хора, които са били членове на Комунистическата партия. И затова вие и днес от НДСВ носите този грях - да произведете социалистическо правителство, защото това правите. И ако го знаете трябва да го кажете. Ако не искате ние ще го казваме, защото Демократи за силна България и по време на кампанията, и след това "не повервахме", защото и преди това бяхме чували от вашия лидер обещания, които не се сбъднаха. Некои "поверваха". В това число и в дясно, за съжаление. И в БНС, и ОДС смени клипа.

Ние, в Демократи за силна България "не повервахме", защото знаехме, че четири години управляваше всъщност същата коалиция, само че прикрито - коалицията НДСВ-ДПС официално, пускайки социалистическата партия и бившите репресивни служби във властта. Днес просто нещата си дойдоха на мястото.

Дойдоха си на мястото - мандатът е на ДПС, Ахмед Доган за втори път прави правителство и посочва лицата. Първият път Любен Беров зароди организираната престъпност. Това се случи, когато беше първият мандат на ДПС пак подкрепен от БСП и пак от парчета на хора казали, че са в дясно или в центъра, по същата формула.

Тази формула не ражда нищо друго освен да поддържа олигархията, освен да дава възможности за безпринципно сговаряне в името на властта и раздаване на икономически ресурси за определени хора. В това число научаваме и тази нощ, че са подписали сделки от правителството, което си отива буквално след няколко часа.

Ето защо ние от Демократи за силна България заявяваме, че не само ще гласуваме против това правителство, но ще бъдем категорична и последователна опозиция на този тип управление така както бяхме и в предишния парламент, защото подмяната на политиката, тайното сговаряне, царственото подреждане на пионките не е партийна демокрация. Това е фасадна демокрация, която ражда изродени политически явления.

Затова ви предупреждаваме и в днешния ден - това, което правите не може да бъде оправдавано с европейска интеграция.

Госпожо Мингова, Вие казахте: нашата мисия е Европейският съюз, мисията на НДСВ. Не може това да е мисия на НДСВ. Европейският съюз е нещо, за което има съгласие между политическите

сили, нещо, за което има съгласие сред българските граждани и не е принадлежност на една-единствена партия, а е принадлежност на много партии, на много български граждани, на много институции, които са работили и ще продължат да го правят независимо от това дали са управляващи или опозиция.

Затова в днешния ден ви казваме: правите безпринципно коалиране, правите тайно сговаряне в името на властта. Никога такова нещо не може да бъде добро, не може да предположи силно и стабилно управление. Това е причината, поради която Демократи за силна България ще бъде опозиция на това управление и ще сочи всички грешки, защото без опозиция, наистина съвсем страшно ще стане, но ние от ДСБ няма да го позволим! Благодаря ви. (Ръкопляскания от ДСБ.)

ПРЕДСЕДАТЕЛ ГЕОРГИ ПИРИНСКИ: Благодаря на госпожа Михайлова.

Господин Гущеров, заповядайте за реплика.

ДОБРОМИР ГУЩЕРОВ (КБ): Уважаеми господин председател, уважаеми господин президент, уважаеми господин министър-председател! Днес наистина установихме, че няма опозиция и няма да има, но по-страшното е, че именно представители на Демократи за силна България, заради своите лични и себични интереси, разбиха българската опозиция, българското дясно пространство. Именно защото имаха личните си интереси, затова сега имаме налице толкова много групи в дясното пространство. Но това не е толкова страшно нито за дясното, нито за лявото, това е много страшно за бъдещото управление, защото е налице една опозиция, която има за водачи именно тези хора, които са в основата на изяждането на дясното пространство.

И тук искам да приветствам другия факт, че наистина в България се роди нещо ново и се ражда нещо ново, а то е разумът, свързан с бъдещето на България - на тези хора, които ни гледат, и на тези, които имат проблеми.

Що се отнася до факта, че няма опозиция и не съществува една реалност, която да изразява тези проблеми, тя е свързана именно с това, че чрез Демократи за силна България се унищожиха идеите, основите на роденото някога СДС в България. (Ръкопляскания в КБ и ДПС.)

ПРЕДСЕДАТЕЛ ГЕОРГИ ПИРИНСКИ: Има ли други реплики на госпожа Михайлова? Не виждам.

Госпожо Михайлова, заповядайте.

ЕКАТЕРИНА МИХАЙЛОВА (ДСБ): Благодаря, господин председател. Малко странно е господин Гущеров да говори точно какво се е случило в десницата, но аз искам да му кажа нещо за десницата. Една от причините, една от много големите причини да се стигне до

раздробяване на десницата е появата на Симеон Сакскобургготски и отношението към управлението му. (Шум и реплики в НДСВ.) Това беше разделителна линия в десницата. Чета от днешни изявления на десни лидери, че продължава да е. (Шум в залата.) Само искам да кажа, че в десницата започват нещата постепенно да се изясняват и да намираме път.

Идва ред обаче на левицата и аз отправям това предупреждение към вас. Идва, защото в тези дни, а и в днешния ден, видях физиономии на хора и от БСП, и от ДПС, а и от НДСВ, които ми говорят за процеси, които могат да се случат. Този тип поведение, тази гузност на погледа, това объркване сме го виждали. Затова казвам: след десницата идва ред на левицата. Не ви го пожелавам - правя предупреждение с оглед опита и болката, през която много хора от десницата сме минали и които си даваме сметка, че без истинско ляво и без истинско дясно не може да има съществуваща нормална парламентарна демокрация. И трябва да се пази да има такива политически сили, да има нормално ляво и да има нормално дясно. Това не е въпрос на европейско бъдеще, а е въпрос на демокрация, която трябва да изграждаме с общи усилия, противопоставяйки се и влизайки в този дебат именно тук в парламента.

ПРЕДСЕДАТЕЛ ГЕОРГИ ПИРИНСКИ: Думата има господин Янаки Стоилов. Заповядайте.

ЯНАКИ СТОИЛОВ (КБ): Господин президент, господин председател, господин министър-председател, господа министри, народни представители и гости! Към съставянето на това правителство се отправят множество упреци от най-различно естество. А днес и в близките дни някои се опитват да запълнят своите възражения с поставянето и на конституционни въпроси. Ако представителите на ДСБ претендират да са истинската алтернатива, на това което става и специално на левицата, мисля, че не трябва да се хващат в този сценарий с един общо взето ясен конституционен проблем при реализацията на сегашния мандат, който не поставя такива сериозни конституционни въпроси. Защото на други са необходими тези подписи, но не подписката до Конституционния съд, а подписката за собственото им доверие в тяхната политическа сила. Така че нека да се съсредоточим върху политическата същина на този дебат и да си спомним какви бяха обвиненията при съставянето на правителство в първия мандат.

Главното от тези обвинения, донякъде може би основателно, че не е напълно ясна политическата подкрепа, на която разчита предлаганият кабинет. Днес тази политическа подкрепа е напълно ясна и публична и затова може би някои изразиха неодобрението си, че всичко в този дебат е решено или предрешено. Да, има въпроси, които могат да бъдат

предвидени, и това е широката подкрепа, която днес ще получи предлаганият проектокабинет. Затова според мен проблемът не е в политическия състав на коалицията, а в това, че тя не стана значително по-рано. Днес обаче не е моментът да се връщаме към причините за това.

Пред тази коалиция стоят за решаване три много тежки проблема: преодоляването на бедността; модернизацията на страната и нейната европеизация чрез изпълнение на сроковете за членството на България в Европейския съюз, колкото и да е трудно това вече към настоящия момент.

Всички критици, които тук говориха, не ни предложиха коя е по-добрата коалиция в този парламент, от която днес има нужда България. Аз не говоря за абстрактните послания - за някаква дясна или дясноцентристка коалиция, която е почти ясно, че не може да бъде сформирана дори аритметично. Кажете, освен тези които не ни предлагат веднага да отидем на повторни избори, коя е по-добрата коалиция, която днес може да бъде предложена на България? Да, вярно е, че в изборите основно кампанията се водеше между представителите на БСП и на НДСВ. Самият факт, че българските избиратели не са ги разчленили толкова категорично в подкрепата показва, че те са били различни в редица отношения, но не са били толкова различни, колкото вероятно са претендирали представителите на двете политически сили.

Освен това ние заявихме, че дори при убедително спечелване на изборите сме готови да търсим широка парламентарна подкрепа и участието с други политически сили във властта. Така че в това отношение смятам, че никой от тези, които са подкрепили левицата, днес не могат да се смятат за подведени в техните очаквания. Това е едно национално правителство, както се каза, със социалнолиберална или лявоцентристка ориентация. А за тези, които го смятат за много странно, искам да припомня примери от последния половин век от историята на Европа и поне част от хората тук знаят тези примери: и в Италия, и в Испания, и в Германия бяха направени големи исторически компромиси точно между левицата и десницата при преследването на големи национални цели.

Има време, ние отново ще бъдем основните конкуренти на политическия терен - тези, които са отляво и отдясно, но има моменти, когато тези различия трябва да бъдат на заден план и когато не трябва да се жертват националните цели.

Ето от тази гледна точка смятам, че тристранната коалиция не може да получи сериозни възражения. Въпросът обаче е тази коалиция да удовлетвори обществените очаквания и да не бъде възприемана като коалиция между заинтересованите политически играчи и партии за

разпределяне на властта, а като взаимен компромис в понасянето на отговорностите и постигане на заявените цели. Ако си послужи със спортна терминология - толкова ли е странно, че основните отбори, които претендират за спечелването на шампионата, водят истинска битка, а след това главно първите сформират националния тим или някои предпочитат тези, които се явяват на баражи за оставане в групата, да бъдат основните политически фактори, които да определят управлението на страната.

Няма да се спирам на въпросите на алтернативността. Да, защото много от тези хора не са алтернативи в своята биография, но след 15-16 години преход те в някаква степен, дори бих казал в значителна степен, са политически, икономически и социално различни.

Друг е въпросът за допълнителните фактори и за тези, които ускориха процесите, за които се говори. И днес аз искам също да признаем, независимо или въпреки различните мотиви, че тази коалиция е възможна не само заради настойчивостта на Българската социалистическа партия и Коалиция за България, но и за тези партии, които участват в нея - НДСВ и ДПС. И специално мисля, че това съдържа определени персонални компромиси, които трябва да бъдат оценени.

Освен това трябва да се отбележи, че в мандата, който беше възложен на Движението за права и свободи, неговото участие във властта е по-малко, отколкото през първия мандат. И мисля, че това може да създаде повече спокойствие в българското общество и повече доверие, поне в аванс, че тази власт наистина ще бъде съразмерна на представителството на политическите сили.

Каза се вече за най-голямото предимство на това правителство - неговата голяма парламентарна подкрепа, с която то започва своята дейност.

Аз обаче искам да завърша с рисковете, които стоят пред това правителство, защото по-трудното, не само за тези, които ще го подкрепят, но и за тези, които са срещу него, предстои.

Тези рискове са основно три - това, че правителството трябва да се бори с високо недоверие, което вече е недоверие към състоянието на политическата система в страната. Защото хората очакват от това правителство решителни стъпки в противодействието срещу престъпността и корупцията, срещу нищетата, а напоследък и сполетелите ни бедствия. Ето по ефективността в тези области в най-голяма степен ще зависи дали правителството ще възвръща доверието към политиката или пък тези процеси ще продължават по познатия ни начин.

Другият риск е как ще се преодолеят противоречията в коалицията. Аз мисля, че това не е непостижимо и бих казал, че не по-малък риск от неизбежните противоречия е това коалицията да не се обединява въз основа на разпределението на облагите от властта. Защото това също може да бъде един от инструментите за преодоляване на противоречията.

Аз съм сигурен, че бъдещият министър-председател трябва да е водещ в постигането на съгласие в правителството и ние от левицата ще дадем възможност за търсене на такова съгласие по големите национални цели. Заедно с това обаче левицата има право, заради подкрепата, която оказва на това правителство, да предявява към него основните претенции на хората, заради които ние сме тук именно по избраните въпроси - и в законодателната дейност, и в парламентарния контрол, а дори и в очакванията за ревизия на някои от резултатите на предишното управление. Тук не трябва да се подхожда с предубеждение. Мисля, че известно условие затова се съдържа в състава на кабинета, тъй като почти няма министри в него, които да заемат предишните управленски позиции. Така че може да се започне наистина обективно, без предубеденост и защо да не се преразгледат такива продажби, например, които бяха сключвани за един долар срещу поемането на няколкостотин милиона задължения, а днес вместо тези пари да отидат в държавата, отиват в новите купувачи? Нали точно затова държавата им предостави без пари предприятията, за да могат те да съберат и изпълнят задълженията към нея?!

Ето по такива принципни въпроси - не искам да ги конкретизирам, защото ще се създаде впечатление за някаква предубеденост или недостатъчна конкретност в анализа, правителството трябва да има свобода да действа. Ще има такава настойчивост от парламента - сигурен съм, и от опозицията, а защо не и от групите, които го подкрепят?

И последният риск, който се надявам всички да избегнем, защото той няма да подмине нито управляващите, нито опозицията, ако не се действа отговорно, е това да не се разколебава доверието в политическата система, защото наистина в шестнадесетата година от прехода хората очакват промяна в този преход или затъване в безнадеждността на прехода, в който живеят по-голямата част от българските граждани.

Ето затова аз давам своята подкрепа за правителството, не само заради принадлежността си към парламентарната група, която участва в него, а и заради това, че обществото в момента има нужда от това правителството и обществото е в правото си чрез нас да предявява

исканията към дейността на това правителство. Благодаря ви. (Ръкопляскания от КБ.)

ПРЕДСЕДАТЕЛ ГЕОРГИ ПИРИНСКИ: Благодаря на господин Стоилов.

Има ли реплики? Не виждам.

Има ли желаещи за изказвания?

Има думата господин Тодоров - независим народен представител.

СТАНЧО ТОДОРОВ (независим): Уважаеми господин председател, уважаеми господин министър-председател в оставка, уважаеми колеги! Аз ще бъда кратък и няма да отнемам много парламентарно време.

Предишният път, когато взех думата - преди около 20 дни, казах някои неща, които някои хора наистина не ги възприеха, както трябва. Случиха се много случки. Преди 20 дни в този парламент се говореше нещо съвсем различно, от това, което се говори сега. Наистина българският народ в момента ни вижда. Той виждат какво е настроението. Аз и тогава призовах парламента, ако някой си спомня, че на България в този тежък момент е необходимо правителство, защото в България в настоящия момент се случиха много неща и ние нямаме повече право да задържаме процеса. Аз се радвам, че президентът толкова скоротечно насрочи това заседание на парламента и започнахме наистина да решаваме въпросите, както се полага.

В това отношение виждам някои настройки, когато преди 20 дни в тази пленарна зала някои хора се целуваха, сега виждам, че се гледат намръщено и се обиждат, а недейте да забравяте как в кулоарите вечерта целувките се раздаваха, а сега - сълзите. И тези, които се целуваха, сега в момента са разделени. Така не бива и не трябва народът да ни вижда в такова положение! Ние трябва да решаваме нещата, както се полага. Аз се радвам, че днес ще се роди правителство - дали добро или лошо, бъдещето ще покаже. Ние сме длъжни в настоящия момент да кажем на правителството, че ако то не си свърши работата, както се полага, много лесно ще падне. Наистина опозицията трябва да бъде стабилна в този парламент. Наистина трябва да се оформи стабилна и това, което се случва, не трябва да бъде. Всеки го знае в тази пленарна зала. Но когато няма друг изход и това е изход. Благодаря ви.

ПРЕДСЕДАТЕЛ ГЕОРГИ ПИРИНСКИ: Благодаря на господин Тодоров.

Има думата за процедура народният представител Владимир Дончев.

ВЛАДИМИР ДОНЧЕВ (НДСВ): Уважаеми господин председателю, искам думата във връзка с воденето на заседанието, тъй като в

настоящото заседание за втори път дават думата на независим народен представител, а според приетата до този момент процедура има малко по-специален ред. Това означава ли, че тогава когато всеки независим народен представител поиска думата, Вие ще му я дадете? Ако това е така, тогава вероятно ние ще имаме право да включим по още един представител от парламентарните групи за изказване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ ГЕОРГИ ПИРИНСКИ: Господин Дончев, имате неизразходвано време и спокойно можете да се възползвате от него.

БОРИСЛАВ РАЛЧЕВ (НДСВ, от място): Не става въпрос за това. От всички има право един.

ПРЕДСЕДАТЕЛ ГЕОРГИ ПИРИНСКИ: В подготовката за заседанието от юридическата консултация мнението беше, че всеки от независимите народни представители има възможност за изказване. Затова дадох думата втори път.

Вярвам, че едва ли ще има повече изказвания. Не виждам такива заявки.

Заповядайте, господин Костов, разполагате със 7 мин. (Възгласи от БСП: "Е-е-е!")

ИВАН КОСТОВ (ДСБ): Благодаря Ви, господин председател, че погледнахте към Демократи за силна България.

Колеги народни представители, искам да се включа към изказванията на опозицията, които аргументират защо ние ще се противопоставим срещу това правителство. Първо, искам да се съглася с тезата, че това правителство вече има явна политическа подкрепа. Това не е първият мандат. Това е правителство наистина подкрепено от три парламентарни групи, явно застанали зад него. В този смисъл то може да разчита на стабилната подкрепа на тези парламентарни групи, а не на отделни народни представители, които са сменили своята принадлежност - от една парламентарна група са минали в друга или са станали независими. Това обаче не прави правителството правителство на БСП, НДСВ и ДПС. Нека да кажем ясно още веднъж, въпреки че аз се удивих защо господин Ахмед Доган не представи господин Сергей Станишев. Щеше да му прилича, щеше да бъде много по-автентично, много по-истинско щеше да бъде да го представи, тъй като господин Сергей Станишев консумира третия мандат, даден на господин Ахмед Доган и на Движение за права и свободи. Но това не е волята на Движението за права и свободи. Тяхното желание прозираше в самото начало и беше те да направят сами правителство с Българската социалистическа партия. В този смисъл правенето на правителство от Българската социалистическа партия с тези три парламентарни групи не съответства на първоначалния модел, с който си представяше

правителството господин Ахмед Доган и Движението за права и свободи. Това трябва да го кажем ясно.

Друго нещо, което трябва да подчертаем, е, че това правителство не стана правителство на Отечествения фронт. Не инкорпорира в себе си десни формации, които да разложи по пътя на тяхното присъединяване към себе си, което все пак е по-добре за българския политически живот. Трябва да кажем ясно това. Но това правителство е социалистическо. В това не трябва да има никакво двоумене.

Защо е социалистическо правителство? Първо, защото негов министър-председател е председателят на Българската социалистическа партия. Второ, защото то реализира в най-голяма степен програмата или по-скоро представите за програма на Българската социалистическа партия. И трето, защото до такава степен мощно е повлияло върху Националното движение Симеон Втори, че четири от петте включени министъра от националното движение са хора със социалистически убеждения, леви убеждения. Толкова силно е присъствието на хора с леви възгледи, на хора със социалистически възгледи в това правителство.

Другото нещо, което искам да отбележа. Защо няма да подкрепя такова правителство? Защото, като характеризирам това правителство като социалистическо, трябва да се разбира защо не може представител на дясна формация да гласува за него. Второ, искам да кажа, че това правителство започва или ще стартира своя живот с минимални очаквания, практически с две алиби. Има две алиби, които вие си създадохте самички за наличието на това правителство. Едното алиби е европейското членство. Като че ли тук има някой, който е против европейското членство, и вие, понеже сте много целеустремени и защото сте много убедени, сте готови да преодолеете тази съпротива, за да се сбъдне това европейско членство. Тук няма такава съпротива срещу европейското членство, затова самото европейско членство, наречено "мисия на НДСВ" от госпожа Мингова, впрочем тогава присвоена чужда мисия, защото преди това беше мисия на друга политическа сила. Това беше едното алиби.

Аз с огромно огорчение чувам второто алиби за появата на това правителство, а именно наводненията, бедствията, засегнали България, и оттам необходимостта някой да помогне на нуждаещите се. Това е много ниска проба популизъм, с което не трябва да се злоупотребява. Знаете ли защо? Защото няма да помогнете на нуждаещите се. Не им създавайте тези очаквания и не принижвайте ролята на българското правителство до такива цели. България има сериозни цели, които не бяха довършени, защото бяха изоставени от предишното правителство. Те са преди всичко свързани с модернизацията на страната. България

трябва да преодолява тежки проблеми с престъпността и корупцията. България трябва да завърши съдебната реформа, а вие правите правителство с Движението за права и свободи, което винаги се е противопоставяло на сериозна реформа на съдебната власт и го е правило системно и непрекъснато.

РАМАДАН АТАЛАЙ (ДПС, от място): Какво ти пречеше четири години?

ИВАН КОСТОВ: Трябва да бъде завършена модернизацията в сферата на образованието, трябва да бъде завършена модернизацията в сферата на здравеопазването. Там е прав господин Сергей Станишев, че наистина нещата са изключително зле. Но трябва да се завърши и реформата в администрацията, трябва да се девоенизира Министерството на вътрешните работи. Много неща трябва да се направят.

Вие говорите, че ще се преодолее бедността. Няма да преодолеете бедността по начина, по който тръгвате да формирате своята програма. Искам да чуete това предупреждение от мен още сега: ще измамите тези очаквания на хората, защото по начина, по който се каните да управлявате, никога няма да постигнете и да стимулирате висок икономически растеж, на базата на който единствено може да има покачване на благосъстоянието. На такова усилие Българската социалистическа партия, едно социалистическо правителство не е способно. Точно заради това аз и Парламентарната група на Демократи за силна България ще гласуваме срещу него. Благодаря ви за вниманието. (Ръкопляскания от ДСБ.)

ПРЕДСЕДАТЕЛ ГЕОРГИ ПИРИНСКИ: Има ли желаещи за реплики на господин Костов? Няма.

Има ли още желаещи за изказване?

Заповядайте, господин Казак.

ЧЕТИН КАЗАК (ДПС): Уважаеми господин председател, уважаеми дами и господа народни представители! Понеже стана ясно, че няма повече изказвания по същество, искам да си позволя да предложа една редакционна поправка в проекторешението за избиране на членове на Министерския съвет. В т. 1 под имената на господин Ивайло Калфин, господин Даниел Вълчев и госпожа Емел Етем е записано "заместник-председател на Министерския съвет". Аз мисля, че правилният конституционен термин е "заместник министър-председател". Аз не знам дали трябва да се подлага на гласуване, тъй като това е редакционна поправка, която следва от само себе си. Благодаря.

ПРЕДСЕДАТЕЛ ГЕОРГИ ПИРИНСКИ: Има ли други желаещи за изказвания по точките от дневния ред? Не виждам такива.

Обявявам обсъжданията за приключени, така както изисква правилникът.

Моля да се подготвим за предстоящите гласувания на трите проекта за решения, които ни предстои да гласуваме. Моля народните представители да влязат в залата, да заемат местата си и да се подготвят за гласуване.

Първо, ще подложа на гласуване проекта за решение, с който разполагате, за избиране на министър-председател на Република България.

“Народното събрание на основание чл. 84, т. 6, чл. 108, във връзка с чл. 86, ал. 1 от Конституцията на Република България и по повод Указ № 268 на президента на Република България от 15 август 2005 г.

РЕШИ:

Избира Сергей Дмитриевич Станишев за министър-председател на Република България.”

Моля, гласувайте.

Гласували 235 народни представители: за 168, против 67, въздържали се няма. (Ръкопляскания от КБ, НДСВ и ДПС.)

Решението е прието.

Господин Сергей Станишев е избран за министър-председател на Република България.

За отрицателен вот думата има господин Агов.

АСЕН АГОВ (ДСБ): Уважаеми господин председателю, исторически изключително недалновидно е да не гледате към Демократи за силна България. Много скоро ще се налага много често да гледате нататък. Благодаря ви.

Защо гласувах “против”, заедно с моите колеги от Демократи за силна България? Защото днес беше образувана една коалиция, един кабинет на измамата. Току-що беше избран министър-председател, който е председател на Социалистическата партия, но е с мандата на Ахмед Доган. Това е измама.

Измама е също така, че НДСВ и БСП са алтернатива едни на други, защото днес са заедно. Измамени бяха 730 хил. избиратели, чиито гласове бяха поднесени на пиедестал на “Позитано” 20. Измамени са и избирателите на Българската социалистическа партия, на които беше обещано, че ще бъде потърсена сметка за имотите на Симеон Сакскобургготски, за сделката за магистрала “Тракия” и за сделката за външния дълг. Всичко това очевидно е преметено отдолу под канапето в името на тази измамна коалиция. Тоест това ще бъде кабинет на измамата, мнозинство на измамата, това ще бъде управление на продължителната злоупотреба. Благодаря ви.

ПРЕДСЕДАТЕЛ ГЕОРГИ ПИРИНСКИ: Други желаещи има ли?

Господин Малинов има думата.

СВЕТОСЛАВ МАЛИНОВ (ДСБ): Гласувах убедено “против”, защото смятам, че това е едно от най-ниските равнища, на което може да падне българският политически елит. Много рядко официалната публична аргументация на Министерския съвет, на кандидатура за премиер и въобще за осмисляне на една коалиция много рядко официалната публична аргументация няма нищо общо с реалните причини. Това ще бъде правителство, което ще се характеризира с всекидневен рекет, непрекъснато взаимно договаряне и изнудване, в което призраците на миналото непрекъснато ще бъдат използвани, за да се осигурява фалшива стабилност, заплахата от оттегляне на подкрепа за бъдещето непрекъснато ще бъде използвана, за да може да се вземат решения пак в защита на това минало, което самите коалиционни партньори наричаха помежду си корупция, корупция, корупция незапомнена, крадат като за последно и не знам какво още.

Нахалните усмивки на хората от тази коалиция не се съчетават добре с гузните погледи на хората от НДСВ. Искам да ви го кажа, защото оттук се вижда, вероятно не го виждате оттам. Това не е нито висока политика, това не е нито коалиционна политика в името на България. Това е изключително грозна коалиция и нямам други политически думи, освен да я нарека така. Защото думи като “безпринципност”, “подмяна” ми изглеждат изключително слаби. Гласувах убедено “против” и се надявам, че скоро ще мога да го правя и на вот за недоверие на това правителство.

ПРЕДСЕДАТЕЛ ГЕОРГИ ПИРИНСКИ: За трети отрицателен вот думата има господин Димитров.

КОНСТАНТИН ДИМИТРОВ (ДСБ): Уважаеми господин председател, аз гласувах “против” този кабинет, отделно от всички други причини, които бяха изложени от Демократи за силна България, и поради изключително осакатената програма, която по един унизителен за нас начин бе представена. Това е програма, в която няма нито една дума за отбраната и сигурността на Република България. Това е програма, която залага по-нататъшен разпад на нашата държавност. Погледнете всички какво са ни предложили, за да можете да ревизирате в своята съвест вашия вот. Това е изключително слаба програма, програма, която приема от предишния кабинет най-лошите страни в сферата на националната сигурност и която по никакъв начин не може да гарантира онзи тип европейско бъдеще, към който се стремят всички български граждани, особено тези, които са горели за тази кауза десетилетия наред. Благодаря ви.

ПРЕДСЕДАТЕЛ ГЕОРГИ ПИРИНСКИ: Преминаваме към точка втора:

ПРОЕКТ ЗА РЕШЕНИЕ ЗА ПРИЕМАНЕ НА СТРУКТУРА НА МИНИСТЕРСКИЯ СЪВЕТ НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ.

“Проект
РЕШЕНИЕ

за избиране на структура на Министерския съвет на Република България

Народното събрание на основание чл. 84, т. 7 и чл. 108 и във връзка с чл. 86, ал. 1 от Конституцията на Република България

РЕШИ:

1. Министерският съвет се състои от министър-председател, трима заместник министър-председатели и министри.

2. Министерствата са: Министерство на финансите, Министерство на вътрешните работи, Министерство на външните работи, Министерство на отбраната, Министерство на правосъдието, Министерство на икономиката и енергетиката, Министерство на държавната администрация и административната реформа, Министерство на транспорта, Министерство на регионалното развитие и благоустройството, Министерство на околната среда и водите, Министерство на земеделието и горите, Министерство на труда и социалната политика, Министерство на здравеопазването, Министерство на образованието и науката, Министерство на културата, Министерство на държавната политика при бедствия и аварии.

3. Възлага на Министерския съвет в едномесечен срок да уреди всички правоотношения във връзка с преобразуването и закриването на министерства, включително разпределението и преразпределението на функциите им.”

Моля, гласувайте.

Гласували 236 народни представители: за 169, против 67, въздържали се няма.

Решението е прието. (Ръкопляскания от мнозинството.)

Заповядайте за отрицателен вот, господин Димитров.

МАРТИН ДИМИТРОВ (ОДС): Уважаеми господин председател, уважаеми господин министър-председател, уважаеми господа министри! Искам да обясня своя отрицателен вот за това правителство. Беше пропуснат един много стратегически момент за България - стратегически момент за правене на реформи. Най-големият проблем на България в момента е борбата с бедността. Това правителство е доста безпринципно. Съдържанието на споразумението, което сте представили досега, е такова, че високият икономически растеж няма да бъде постигнат. Обещанието ви за растеж между 6 и 8% е абсолютно неизпълнимо при програмата на БСП и при тези споразумения, които сте направили досега. При това положение смятаме, че перспективата да

подобрите живота на хората в България е доста слаба и това правителство ще се провали в обещанията, които дава сега пред този парламент.

Също така по отношение на Европейската интеграция смятаме, че трудно ще успеете да се справите със задачите, които предстоят.

Но искаме да направим следното много важно уточнение - че най-важната задача сега пред вас е по-добра конкурентоспособност на българската икономика. Това означава, бих казал, доста реформи, които трябва да се направят бързо и с оглед не само на Европейския съюз, но също така и бизнеса в България.

Смятам, че коалицията между тези три партии е доста безпринципна и при това положение много трудно ще се справи с тежките задачи, които ѝ предстоят. Благодаря за вашето внимание.

ПРЕДСЕДАТЕЛ ГЕОРГИ ПИРИНСКИ: Имате думата, господин Атанасов.

АТАНАС АТАНАСОВ (ДСБ): Благодаря Ви, господин председателю.

Уважаеми дами и господа, държа в ръцете си поетите предизборни ангажименти на Българската социалистическа партия, изредени в десет точки и ще ви прочета точка седма от тях: " 7. Предприемане на радикални мерки срещу престъпността и корупцията".

Какви мерки срещу престъпността и корупцията, и то радикални, след като ще бъдете в едно правителство, в едно мнозинство с тези хора, които трябва да бъдат обект на тези мерки? Благодаря ви.

ПРЕДСЕДАТЕЛ ГЕОРГИ ПИРИНСКИ: Заповядайте за трети отрицателен вот, господин Абаджиев.

ДИМИТЪР АБАДЖИЕВ (ДСБ): Благодаря Ви, господин председател.

Аз гласувах против правителството и против структурата поради една много проста причина и тя се нарича Ахмед Демир Доган. Защото човекът, на когото беше връчен мандатът за съставяне на това правителство, се казва Ахмед Демир Доган. Човекът, който посочи кандидата за министър-председател, се казва Ахмед Демир Доган. Самият той е политическата метафора на това правителство. Метафора на измамата, метафора на подменения вот.

Има едно нещо, което със сигурност ще се случи и едно, което няма да се случи от това правителство. Това, което със сигурност ще се случи, е изпълнение на цената - Министерството на държавната политика при бедствията и аварията е израз не на състрадателност към хората, които пострадаха, а израз на състрадание към необходимостта на господин Доган да захранва неговия обръч от фирми. Това е цената, която ще се случи със сигурност.

А това, което няма да се случи, господин Доган, и което също е сигурно, е, че няма да спре политико-икономическият рекет и малтретиране на населението в смесените региони. До такава мерзост и до такава падение по отношение на политическия рекет българската политика не е падала. Аз в такава неща няма да участвам и политическата сила Демократи за силна България също. Благодаря ви за вниманието. (Ръкопляскания от ДСБ.)

ПРЕДСЕДАТЕЛ ГЕОРГИ ПИРИНСКИ: Уважаеми народни представители, преминаваме към гласуване на ТРЕТИЯ ПРОЕКТ ЗА РЕШЕНИЕ, с който разполагате.

Бих искал да попитам залата има ли обратно мнение на предложението, направено от господин Казак за редакцията, по отношение на титлата - не заместник-председател на Министерския съвет, а заместник министър-председател? Не виждам противно мнение, така че позволете да прочета проекта за решение:

“Проект
РЕШЕНИЕ

за избиране на членове на Министерския съвет на Република България

Народното събрание на основание чл. 84, т. 6 и чл. 108 и във връзка с чл. 86, ал. 1 от Конституцията на Република България

РЕШИ:

1. Избира за членове на Министерския съвет на Република България:

Ивайло Георгиев Калфин - за заместник министър-председател и министър на външните работи.

Даниел Василев Вълчев - за заместник министър-председател и министър на образованието и науката.

Емел Етем Тошкова - за заместник министър-председател и министър на държавната политика при бедствия и аварии.

Пламен Василев Орешарски - за министър на финансите.

Румен Йорданов Петков - за министър на вътрешните работи.

Веселин Витанов Близнаков - за министър на отбраната.

Георги Петров Петканов - за министър на правосъдието.

Николай Василев Василев - за министър на държавната администрация и административната реформа.

Румен Стоянов Овчаров - за министър на икономиката и енергетиката.

Петър Василев Мутафчиев - за министър на транспорта.

Асен Димитров Гагаузов - за министър на регионалното развитие и благоустройството.

Джевдет Ибрям Чакъров - за министър на околната среда и водите.

Нихат Тахир Кабил - за министър на земеделието и горите.

Емилия Радкова Масларова - за министър на труда и социалната политика.

Радослав Ненков Гайдарски - за министър на здравеопазването.

Стефан Ламбов Данаилов - за министър на културата.

Меглена Щелиянова Кунева - за министър по европейските въпроси.”

Моля, гласувайте.

Гласували 237 народни представители: за 169, против 68, въздържали се няма.

Съставът на Министерския съвет е избран. (Ръкопляскания от КБ и ДПС.)

Има думата госпожа Николова.

ЕЛЕОНОРА НИКОЛОВА (ОДС): Уважаеми господин председател, уважаеми колеги! Обединените демократични сили гласувахме “против” министър-председателя, “против” персоналния и структурния състав на Министерския съвет. Аз бях категорична, че тук трябва да има чистота в политическите отношения. И няма нищо лошо в това, че БСП и ДПС са заедно. Те открито и ясно направиха ляв блок. Но аз не можах да преценя къде е мястото на НДСВ. Те си го прецениха сами, поради което аз мисля, че оттук нататък за десницата има широк и много ясен път. И замърсителите и заглушителите в нейния път просто са отстранени.

И аз се обръщам към господин Щерев и други мои колеги, които стоят в центъра, за да им кажа, че мястото им при нас е сторено. (Ръкопляскания от ОДС.)

ПРЕДСЕДАТЕЛ ГЕОРГИ ПИРИНСКИ: Благодаря.

За втори отрицателен вот, заповядайте, господин Станилов.

СТАНИСЛАВ СТАНИЛОВ (КА): Уважаеми господин председател, уважаеми господин министър-председателю, уважаеми колеги! Отрицателният вот на “Атака” е известен, известни са и аргументите, мотивацията за това.

Искам само от името на “Атака” да кажа на всички, които тук тази вечер се упражняваха в словоблудство по отношение на “Атака”, благоволиха да ни оплюят с най-гнусни думи и не по-малко резки и категорични метафори, заради което беше спряно да се изкаже и нашият лидер. Тук се говореше за фашизоиди, за ксенофобство и т.н. Господин Волен Сидеров беше отстранен, така да се каже, от трибуната.

Аз мисля, че няма нужда да говорим, да се правят никакви оценки и нещо да се пожелава. Това правителство, логиката на неговото съставяне е логика на пионките, логиката на шахмата. А в политиката

шахматът винаги води до разпад, защото в края на краищата някой е матиран и този "някой" е българският народ. Благодаря ви за вниманието. (Ръкопляскания от КА.)

ПРЕДСЕДАТЕЛ ГЕОРГИ ПИРИНСКИ: За трети отрицателен вот, заповядайте.

АНТОНЕЛА ПОНЕВА (ДСБ): Благодаря, господин председател.

Уважаеми колеги, аз гласувах напълно убедено "против" това правителството, защото това социалистическо правителство (к), беше създадено с единствената цел да се утолява неистов властови глад, като се преразпределя държавен ресурс между така наречените коалиционни партньори. Също така върху това правителство виси една огромна конституционна въпросителна. Изглежда осемте години опозиция на БСП събудиха партизанския дух и това правителство ще управлява полулегално или все пак, преведено на езика на 2005 г. - полулегитимно. Благодаря ви.

ПРЕДСЕДАТЕЛ ГЕОРГИ ПИРИНСКИ: Уважаеми народни представители, уважаеми гости! Предстои полагаането на изискваната от Конституцията клетва от новия Министерски съвет.

Моля новоизбраният министър-председател и членовете на Министерския съвет да заемат места пред президиума на Народното събрание.

Заповядайте, уважаеми дами и господа министри, за полагаане на клетвата. (Всички стават.)

Моля да повтаряте след мен.

МИНИСТЪР-ПРЕДСЕДАТЕЛЯТ И ВСИЧКИ МИНИСТРИ ОТ НОВОИЗБРАНИЯ КАБИНЕТ: Заклевам се в името на Република България да спазвам Конституцията и законите на страната и във всичките си действия да се ръководя от интересите на народа. Заклех се!

(Силни и продължителни ръкопляскания от КБ и ДПС.)

ПРЕДСЕДАТЕЛ ГЕОРГИ ПИРИНСКИ: Моля господин министър-председателят да подпише клетвения лист.

Моля, уважаеми дами и господа министри, също да подпишете клетвените листове.

Моля за минута търпение. (Членовете на новоизбрания Министерски съвет подписват клетвените листове. Продължителни ръкопляскания от КБ и ДПС. Новоизбраните министри се поздравяват помежду си и получават поздравления от останалите народни представители.)

Всички министри предадоха своите клетвени листове. С това и последната формалност по избора на новия Министерски съвет е приключила. Дневният ред е изчерпан.

ЕКСПРЕСНА СТЕНОГРАМА

Преди да закрия заседанието, съм длъжен да отправя покана за чаша шампанско и да обявя, че следващото заседание е утре - 17.08.2005 г. - от 9,00 ч.

Закривам заседанието. (Звъни.)

(Закрито в 19,07 ч.)

Председател: Георги Пирински

Секретари:

Силвия Стойчева

Мирослав Мурджов